Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

NĂM THỨ 28
SỐ 4987

Ngày thứ ba
4 JUIN 1935

Mùng 4 tháng 5 (Đủ)
NĂM ẤT-HỢI

LỤC TỈNH TÂN VĂN

COFAT

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA *
Mua báo xin trả tiền trước cho ông Nguyễn-văn-Của
Gởi bài vở cho ông Lâm-văn-Ngọ.

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY
BÁO-QUÁN: 57, Rue Lucien Mossard — SAIGON
Dây thép tắt: LUCTINH — Dây thép nói: 203

CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ
Thay mặt cho Tòa-báo bên Pháp-Quốc
COMPTOIR INTERNATIONAL DE PUBLICITÉ
9, Rue Tronchet — PARIS (VIIIe).

GIÁ BÁO	
Một năm..	12$00
Sáu tháng.	6,50
Ba tháng..	3,50
Mỗi số....	0,06

INDOCHINE
Nº 4189

NHƠN DỊP QUAN TOÀN-QUYỀN CỨU NẠN TRÍ-THỨC THẤT-NGHIỆP

Anh em nên lập tiệm buôn

Ai cũng đã biết ngày nay nước ta gánh lấy cái nạn trí-thức thất-nghiệp quá nặng.

Phải, nạn ấy có phần nguy cho nước ta, nếu cứ lấy dân số mà so-sánh với dân số của người.

Thấy vậy, nhiều thức-giả lo sợ, đồ cho cái nguyên nhơn vầy, khác. Người thì bảo tại thanh-niên ta tiêm-nhiễm lấy cái óc làm quan, ham dinh-dự hảo chớ ít chuộng đường thực-nghiệp; người lại nói ngay rằng: tại nạn kinh-tế nên phải có nhiều người thất-nghiệp v.v., v.. Rồi mới bày ra những phương-pháp cứu-giúp, kiếm việc làm cho thất-nghiệp; đến độ nọ có người dám đại-ngôn rằng: nếu mở mang đồn-điền, kiếm chỗ nuôi súc-vật, thì có thể dùng anh em trí-thức thất-nghiệp được.

Bàn nói là một việc, mà thiệt-hành lại là một việc khác vậy.

Chánh-phủ chẳng phải «tai-ngơ» gì về việc nầy, trái lại còn châm-lo nhiều hơn người thất-nghiệp lo cho phận mình nửa kia. Lo nhiều là phải. Vì dưới quyền cai-trị của mình, dân-số có bao nhiêu đâu, thế mà đám người trí-thức thất-nghiệp đông quá, thì chánh-sách cai-trị chẳng được tận thiện tận-mỹ chăng... Bởi nghĩ vậy, nên tôi dám nói chánh-phủ phải lo nhiều hơn ai cả.

Vừa đây, có tờ thông-tư của chánh-phủ cho biết rằng quan Toàn-quyền Robin đang lo kiếm chỗ bổ dụng đám trí thức thất-nghiệp, bắt đầu bổ-dụng lương-y bổn-xứ tập-sự, rồi lần lược đến các hạng thanh-niên trí-thức khác... Như vậy thì còn gì đáng mừng cho anh em hơn nữa.

Nhưng, một mặt chờ đợi cho chánh-phủ tạm-thời bổ dụng mình thì e ngày giờ vẫn còn lâu, tôi tưởng một mặt anh em bây giờ nên tự-cứu mình trước. Nói vậy, chắc có người mau miệng mắng cho rằng: nếu người ta có thể tự cứu, thì đã làm hồi nào, cần gì phải nói. Đâu nầy vô phương, người ta mới chờ trông nơi chánh-phủ chớ.

Nếu ai trách mắng như thế, tôi không phiền mà xin thưa rằng: để tôi nói cho nghe.

Trên đời, dầu làm nghề gì có thể yên trí là nghề lương thiện, lương-tâm mình không cần rứt thì mình cứ làm để nuôi thân, chớ không có nghề nào là hạ-tiện đê hèn cả. Thì dầu cho anh em thanh-niên đã đậu những bằng cấp cao-đẳng mà nay không việc nằm nhà chẳng là vô bổ lắm chăng. Thôi thì ra buôn bán.

Việc nầy không có gì khó, miễng là anh em tự-tín lấy nhau thì được, rồi còn có các nhà hào-hiệp giúp tay. Cuộc buôn bán của anh em không cần phải bỏ vốn liếng gì cả, anh em chỉ tốn công và đồng lòng với nhau mà thôi. Trước hết, anh em nên hiệp nhau năm mươi người, mươi lăm hai chục người, đi bày tỏ tình-cảnh với quan Thống-Đốc, đề nhờ ngài chiếu-cố cho. Rồi anh em đi lãnh đồ chịu (món hóa-vật nào thông dụng) mở tiệm (mà chủ phố không lấy tiền trước) bàn ghế, tủ v...v... cả đều có chỗ cho thiếu chịu, đoạn anh em xúm nhau lại đứng bán. Năm mươi bữa, nửa tháng trả lần mỗi chỗ mớ nhẩm, còn lời thì anh em chia nhau chi dụng.

Còn thuế sanh-ý?

Thứ thuế nầy, tưởng khỏi lo, là nay nhơn-dịp quan Toàn-quyền, quan Thống-đốc sẳn lòng giúp anh em,

C.-t-Thanh.

Coi tiếp trương nhì

SỐ ĐÔNG-PHÁP

KỲ XỔ NHẨM
ngày 31 Juillet 1935

BỔ RA 1$00
hai tháng nữa không chừng lãnh:

100.000$00

Chiếm giải quán-quân rồi

Tàu Normandie tới Nữu-do mau quá

New-York, 3 Juin. — *Tàu Normandie đã tới Nữu-do rồi.*

Có mấy trăm nhơn-công vét đường nước trong vịnh d'Hudson cho tàu Normandie chạy vào.

Vậy là tàu Normandie chạy mau nhứt, chiếm quán-quân của các tàu khác xưa nay, ăn đứt luôn tàu Amboise và nữa. Chiếc Normandie chạy mỗi giờ 29 hải-lý 94.

Khi chiếc Normandie vô bến, trên có mười hai chiếc máy bay phả ra hoan-nghinh, thiệt là long-trọng quá lẽ.

Cứ tính số đường, thì tàu nầy chạy 3.192 hải-lý mất có 4 ngày 11 giờ 33 phút thôi, thế là hơn tàu Rixe của Ý đã chạy mất 4 ngày, 13 giờ 58 phút.

Người xã-trưởng bị viên Cò bắt

Và gian lận công nho làng gần 6,000$ và trốn gần 4 năm nay

Vừa rồi, viên Cò ở Soài-riêng có bắt đặng người cựu xã trưởng gian lận tiền công nho của làng gần 6.000$ rồi bỏ xứ trốn biệt có 4 năm nay.

Người nầy tên Bùi-trương-Thoại làm xã-trưởng ở làng Phước-hải, Baria, có xài thâm công nho làng hết 6.000$.

Biết thế nào công việc cũng sẽ đổ bể ra thì cậu ta phải mang tù tội, nên có một kế hay là bỏ xứ trốn đi.

Cậu ta lên Long-xuyên rồi lên Hớn-quản, nhưng cũng còn ở trong địa-phận Namkỳ, cậu bèn lên Cao-miên, trú ngụ tại Soài-riêng từ năm 1932 tới nay, đổi tên lại là Trịnh-xuân-Sơn, đóng thuế thân ở Bentre.

Từ mấy năm nay, Bùi-trương-Thoại kiếm thế sinh nhai nên phiêu lưu ở trên Cao-miên, khi thì ở Krolkor, khi thì ở Bassac.

Vừa rồi, rủi cho cậu ta, M. Verge xếp bót Soài-riêng đi tuần du, xét giấy căn-cước, lại xét nhằm anh ta.

M. Verge vì nhờ giấy hình tập-nả của Chánh-phủ Namkỳ gởi lên nên nhận được cậu ta.

Về bót, Bùi-trương-Thoại có khai rằng mình xài thâm công nho làng vì bị thua bài bạc nhiều quá, nên tính mượn số bạc ấy đề đánh gỡ lại nhưng rủi thua hết.

CÁCH CHI-TIÊU SỐ BẠC CẮC VÀ XU ĐỌNG Ở CÁC KHO BẠC TRONG XỨ NAM-KỲ

Quan Thống-đốc Nam kỳ có gởi cho các quan chủ-tỉnh tờ châu tri của quan Toàn-quyền Đông-pháp và ngài dặn Quan chủ-tỉnh phải ra tâm bảo các viên chức phát tiền phải thi hành đúng theo lịnh của quan Toàn-quyền.

Tờ châu tri ấy dịch tóm tắt như vầy:

« Bổn chức rất chủ ý đến số tiền bạc cắc và xu đọng trong công quỹ sở bút toán.

« Số tiền ấy làm trở ngại nặng nề cho sở kho bạc Đông-pháp vì phải đòi chọn kiếm thêm bạc giấy.

« Như vậy, điều cần thiết là đem số bạc ấy châu lưu trong xứ thì công việc sở kho bạc và công nho đặng dễ dàng và dân-sự đặng hưởng điều tiện lợi trong cuộc đổi chọn, buôn bán, vốn ít.

« Thuế thân sẽ thâu nạp dễ dàng hơn trước. Nhưng có một cách, chắc chắn đặng kết quả như ý là bắt buộc xài số nhiều hơn hết bạc cắc và xu trong các sự thâu xuất nhứt là phát tiền lương cho viên chức và người giúp việc đủ hạng cũng phát tiền cho thợ và cu li.

« Nên định về những số thâu xuất nào dưới 2 đồng bạc hay là nhiều hơn hai đồng thì phải dùng ròng bạc cắc và xu mà thôi.

« Bổn chức xin các ngài hãy cắt nghĩa rỏ ràng cho mấy viên bút toán ở dưới quyền ngài đặng rỏ những kế sách mà bổn chức đã nói trong tờ châu-tri nầy.

« Tuy là các viên quan kho bạc phải nhọc lòng thêm nhưng đặng khỏi bực lòng đổi chọn bạc giấy và trong xứ khỏi phải chịu sự bất tiện về bạc nhỏ đọng đối lại.»

ĐÍNH-CHÁNH

Số báo hôm qua, đoạn dưới trong tin «Lò đúc nồi» *ăn công nhè bắt lộn đặt lên trên đầu mục* Tin vắn, *thành ra đọc không hiểu chi cả.*

Vậy xin đọc lại từ:... thời lời đoán.. *cho tới* thoát nạn *là ở đoạn chót của tin* lò đúc nồi

QUẤY

— Trời ơi! anh có hay gì không vậy anh? Hôm rày bên Tàu, nào cá nào chim gì cũng đều ghiền thuốc phiện hết thảy anh à.

— Anh cứ nói lôi thôi, không căn không cứ gì hết, rất đỗi là người ta kia mà còn bị Chánh-phủ nghiêm cấm hẳn hòi, không ai được hút thuốc phiện nữa, nếu ai không tuân, còn dám hút nữa, hễ chánh-phủ bắt được thì xử tử liền, nào là bàn đèn ống vố, nào là thâu ô thâu hồng, nào là nhựa bông nhựa nhứt, nào là thuốc hộp thuốc bi, đều bị tịch thâu hết thảy; làm cho mấy mươi triệu con trời hôm rày phải gục lên gục xuống. Thuốc nhựa gì đều đổ hết xuống sông, còn ống vố thì chẻ hết ra rồi chất đống lại mà đốt, đống nào đống nấy gần bằng hòn núi Điện-bà, khói thuốc phiện bay lên nghi ngút mịt trời mịt đất, còn dữ tợn hơn khói của Hạn-Vỏ đốt A-phòng-Cung của Tần-thỉ-Hoàng hồi xưa kia lận. Đó, anh thấy chưa? Như thế thì anh hãy nghỉ thử coi, có còn người nào mà dám hút thuốc phiện nữa đâu, huống chi là cá nước chim trời, việc gì mà phải ghiền thuốc phiện?

— Anh tưởng như vậy mới lầm, ấy là tại anh không biết xét xa, hay là tánh anh không hay chịu khó mà suy nghỉ cho cùng, chớ anh chịu khó mà ngó tới cho xa xa một tí nữa thì anh sẽ thấy rõ ràng tôi chẳng cần phải nói. Anh nghỉ đó anh coi, trong ngủ đại-châu toàn cầu thế giới có nước nào là đông dân số cho bằng nước Tàu, mà có nước nào là dân mê hút thuốc phiện cho hơn nước Tàu? Mà dân số đã đông cho tới 4 trăm triệu, lại mê hút thuốc phiện nhiều hơn ai hết; thì ra có ít nào cũng có tới cái số một triệu dân ghiền. Đó, anh thấy chưa? Một trăm triệu dân ghiền thuốc phiện, thì anh có biết được mấy trăm triệu cái ống-vố và mấy trăm triệu cái nồi thuốc phiện hay không? Bởi vậy trong lúc họ chẻ ra chất đống lại mà đốt đó, không biết là mấy ngàn đống to bằng đống núi, khói bay lên nghi ngút khắp cả các tỉnh bên Tàu hơn mấy tuần như vậy, những dân không biết hút thuốc phiện như bọn mình đây, mà còn phải long óc nhức đầu, còn ngày ngạc chịu không nổi thay, huống chi là chim, tài nào mà không ghiền

Du-nhiên-Tử *Kỳ thuật.*

(Coi tiếp theo trương nhì)

Lễ « hưng quốc khánh-niệm » ở Huế

Hôm 2 Juin, ở Huế cuộc có lễ « hưng quốc khánh-niệm » long trọng lắm.

Vào buổi sáng, có lễ tại đền Thế-miếu rồi tới lễ Thượng-triều tại điện Cần chánh, sau lại tới lễ tại nhà thờ Phu-cầm để cầu-nguyện cho những người Pháp đã giúp đức Gia-long phục quốc.

Cuộc lễ nầy có quan Khâm-sứ Graffeuil, và các vị thân-hào tây-nam dự vào. Lúc làm lễ cầu nguyện ở nhà thờ Phu-cầm thì có các vị thượng-thơ thay mặt cho Hoàng-thượng.

Sau các lễ ấy, có nhiều trò vui chơi đặc-biệt.

Lễ thọ-phong của ông bà Nguyễn-hữu-Hào tại Đalạt

Bổn báo có đăng tin rằng đức Bảo-Đại đã châu phê dạo sắc-lịnh phong tước Hầu cho Quốc-trượng Nguyễn-hữu-Hào và tước Nhị phẩm đoan nhơn cho bà.

Ngày 30 Mai rồi, ở tại Đalat có làm lễ thọ-phong rất long trọng và trang nghiêm.

Hai quan đại diện cho Nam triều là ông Bửu-Thạch và ông Hoàng-Yên có lãnh sắc-lịnh và những phẩm-vật ngự tứ vào Đ. lạt đặng cử lễ phong tặng.

Chung quanh dinh Quản-Đạo cờ-xí phất phơ dưới gió, vàng, xanh, trắng, đỏ rực rỡ dưới ánh nắng của một buổi sớm mai, trời quang mây tạnh. Thiên hạ đoàn năm lủ bảy, nô nức đón xem.

Tám giờ rưỡi, 2 ông Bửu-Thạch và Hoàng-Yên mặc đồ triều phục, bệ vệ bước tới, có trên 50 lính bận áo đỏ viền xanh theo hộ vệ. Hai quan lên chiếc ô-tô trần, có che 4 lọng vàng, chậm chậm chạy đến dinh thự của Quốc-trượng. Trước xe có 4 tên lính khiêng kiệu trên để 2 hộp nhỏ sơn son phết vàng đựng sắc phong và các món ngự-tứ. Giàng nhạt theo sau trồi tấu nhiều bản nhật khoan.

Khi tới nơi, hai ông bà Nguyễn-hữu Hào đã chực sẳng để nghinh tiếp. Một toán lính tập bồng súng chào.

Giữa biệt thự có đặt sẳng một bàn thờ khói nhan nghi ngút. Hai vị quan thay phiên nhau mà đọc hai đạo sắc-phong.

Đứt lời, hai vợ chồng Quốc-trượng ra lạy bàn thờ tỏ lòng cảm tạ hoàng ân.

Ông Lê-phát-Vinh đứng lên đọc bài chúc từ bằng quốc văn để cảm ơn hai quan, sau nữa để nhờ 2 ngài về tâu lại với Hoàng thượng lời thâm cảm của vợ chồng Quốc-trượng. Ông Vinh cũng có lời cảm tạ các quan Tây Nam chẳng nệ phí ngày giờ quí báu để đến dự cuộc lễ long trọng nầy.

Chiều lại tại biệt thự có thiết tiệc hai vị sứ quan và có nhiều viên chức Tây Nam đến dự.

Bổn báo có lời chia mừng cùng Quốc-trượng và Nhị phẩm đoan nhơn.

Tin vắn

Ông Lê-quang-Trinh mời anh em báo-giới hôm chiều thứ bảy đi nhóm để bàn về việc hội lương-hửu.

Giấy mời có ghi luôn chương-trình nghị-sự nửa.

∴

Anh em mừng. Vì hội hè gì mà lâu cái mới có nhóm một lần.

Đi, chiều thứ bảy rủ nhau vô nhà hội Việt-Nam khá đông. Vô đó rồi đứng trước cửa chờ.

∴

Viên thơ-ký quây tê-lê-phôn về hỏi, té ra không có ai xin phép nhóm ở nhà hội hết.

— Hừ, ông Trinh đâu?
— Hừ, ai mời nhóm?
— Ông Trinh!

∴

Té ra sự mời nhóm nầy cũng là một tin « con vịt ». Đến nay cũng chưa rỏ tại sao!

Vậy anh em báo-giới quốc-âm ta nên tính lấy việc của ta.

∴

Vì công-nho khiếm-khuyết, nên cuộc phát phần thưởng cho học trò các trường lớn năm nay không có nửa.

∴

Viên cai-trường Pétrus Ký không nở để cho học-sanh buồn, nên có tuyên-bố rằng những ai có sách vở, hay đồ phụ-tùng học trò mà dư dùng, muốn giúp cho cuộc phát phần thưởng khỏi về lãnh-đạm, thì xin gởi tới cho.

∴

Như vậy là phải lắm.

Chúng tôi tưởng nhà nào có con đi học nên nghĩ tới vấn-đề nầy.

THỜI-SỰ THẾ-GIỚI

NỘI-CÁC BOUISSON SẼ ĐƯỢC VỮNG KHÔNG? — NƯỚC Ý TRẢ LỜI CHO HỒNG-MAO VỀ SỰ KẾT GIAO VỚI ĐỨC. — GIA-ĐÌNH BÊN NƯỚC NGA. — NẠN ĐẤT ĐỘNG Ở ẤN-ĐỘ LÀM CHẾT HẾT 30 NGÀN NGƯỜI

Nội-các Bouisson sẽ được vững chăng?

Paris. — Nội-các Bouisson thành-lập rồi, ai cũng biết rằng thủ-tướng sẽ đòi cho kỳ được toàn-quyền để đối-phó với tình-hình hiện nay.

Theo dư-luận báo giới các nước thì tình hình chánh-giới của Pháp không còn phải lôi thôi lâu nữa đâu, vì thế nào người ta cũng lo việc quốc-gia trước hết, chớ không vì quyền-lợi đảng phái nửa.

Báo *Times* bên Hồng-mao nói rằng: « cuộc bỏ thăm, lật nhào nội các Flandin đó không phải cuộc công-phẩn sự phá giá đồng phật-lăng đâu, trái lại là sự khẩn-đòi cuộc xin đặc-quyền của nội các ấy. Vì chánh-sách lý-tài đã không còn làm cho quốc-dân tín-nhiệm nửa được.

Nhưng đối với tình-hình hiện nay, không có một chánh-phủ nào không có những đặc-quyền ấy mà thoát qua khỏi được. Vậy, bây giờ cần nên biết coi ông Bouisson sẽ có thế nào làm cho nghị-viện tín-nhiệm, mình và các nội các chăng? »

Còn báo *Financial Times* cũng bày tỏ ý-kiến như thế và nói thêm rằng: « Sự cứu đồng phật-lăng do nơi những quyền-hạn đã không thừa-nhận cho nội-các Flandin, những quyền-hạn ấy giờ cần giao cho nội các Bouisson hay chăng? »

Vậy là tương-lai của nội-các mới đây bền vững hay không, chỉ do ở một vấn-đề ấy mà thôi. Và ta nên biết rằng nước Pháp từ ngày thành lập đệ tam Chánh-phủ cọng-hòa đến nay, đã có tới 98 nội-các rồi.

∴

Các cường-quốc Âu-châu cần kết đoàn-thể

Rome. — Nhơn vừa rồi báo-giới Hồng-mao công-kích nước Ý về cuộc giao-bảo với Đức lúc nãy, các báo bên Ý lại trả lời một cách hẳn hòi.

Đại-khái báo-giới bên Ý nói Hồng-mao công-kích như vậy là không chịu xét chỗ thiệt hơn. Vả lại Ý có bao giờ đảm-nhận công việc ở vùng Danube một mình đâu và bao giờ Ý cũng do theo điều-kiện ở tờ hòa-ước Stresa mà thôi.

Còn việc giao-bảo với Đức chẳng qua là muốn mưu cuộc hòa-bình chung cho Âu châu. Tưởng hiện nay các nước mạnh ở Âu-châu nên kết-chặc đoàn-thể với nhau, chẳng những giữ thế-lực chung mà còn làm cho thế-lực mình lan ra ngoài nửa kia.

∴

Gia-đình bên nước Nga.

Moscou. — Gần đây, Chánh-phủ Sô Việt rất lo cải-cách việc cai-trị trong nước nhiều lắm.

Vừa rồi Chánh-phủ có ra một mạng-lịnh nói về sự hoang-đàng của con trẻ. Mạng-lịnh ấy nâng cao giá-trị gia-đình đối với xã-hội vậy.

Đó là một bước đường mới của Nga vào đường thật thể.

∴

Về nạn đất động ở Ấn độ: 30.000 người chết.

Bombay. — Nạn đất động ở Quetta bên Ấn-độ không phải làm chết 1.000 người mà là có lẻ tới 30.000 người thiệt-mạng kia, trong số đó có 100 người Âu châu.

Sau tai nạn đất động, thì hoả-hoạn phát lên dữ-dội lắm, làm cho tình cảnh thêm khốn-nạn hơn.

Số người chết nhiều như vậy là vì lúc tai nạn xảy ra, thì dân-sự đang ngon giấc, thành ra không hay biết đâu mà lánh nạn. Thứ nhứt là miếng Kalat dân-sự đông lắm, mà bị nạn nầy điêu-tàn hết, không còn người hay vật gì đứng vững cả.

∴

Lễ rượu nho bên Pháp.

Reims. — Hôm 2 Juin, tại thành Reims có cuộc lễ quốc-gia rượu nho

Cuộc lễ nầy do đức Tổng-thống làm chủ-tịch; ngài có đọc một bài diễn văn, viên Đốc-lý thành Reims là ông Marchandeau cũng đọc một bài.

Trong bài diễn-văn, đức Tổng-thống có nói về vấn đề tiền tệ với nền thương-mải.

Sau khi đọc diễn-văn xong rồi, thì khởi sự cuộc lễ rượu nho long-trọng lắm, có tới mười một chiếc cộ ve rượu nho chạy quanh trong thành, chưng dọn đẹp lắm.

SỐ QUỐC-GIA BÊN PHÁP

Paris 3 juin. — *Số quốc-gia bên Pháp* (loterie nationale) *xổ kỳ thứ bảy định vào ngày 21 Juin.*

∴

Cũng nên nhớ số Đông-Pháp mình xổ kỳ thứ nhứt vào ngày 31 Juillet.

NGÀY NAY

Đón xem trương phụ
Tiểu thuyết
Cảnh hoa duyên
và bài
Thích-ca Phật-giáo

Giá của đồng bạc cũ

Đồng bạc cũ Đông-Pháp, trong ngày 4 Juin 1935, đem đến nhà Băng Đông-Pháp đổi được 0$82 1/2.

Tại phòng thí nghiệm chuyên môn của sở Cảnh sát Lyon

Những chữ tẩy, xóa hoặc viết bằng nước đều có thể làm rõ ra được rất dễ dàng

Trong một tòa nhà đồ sộ ở trước sông Saône tức là tòa án của thành phố Lyon, có một phòng thí-nghiệm mà cả hoàn cầu đều biết tiếng. Đó là phòng thí nghiệm chuyên-môn của sở cảnh-sát Lyon do Bác sĩ Locard trông nom. Từ ba mươi năm nay bác-sĩ Locard đã cúc cung tận tụy theo đuổi công cuộc khảo cứu để tìm cách làm cho nẩy tia sáng chân-lý, phân biệt rõ sự giả, chân, để che chở cho những người lương thiện thường bị bọn đại gian ác lừa đảo luôn luôn. Cái phương pháp về việc tra án và việc chuyên-môn xét chữ đã nổi tiếng khắp hoàn cầu và đâu đâu cũng phải dùng đến.

Theo lời thuật lại của một nhà viết báo người mình đã được vào thăm phòng thí-nghiệm của bác-sĩ Locard cùng với mấy nhà báo người Pháp thì lạ nhứt và đáng chú ý nhứt chỉ có cách làm cho rõ ra những chữ bị tẩy, xóa sạch đi hoặc chỉ viết bằng nước lọc.

Công việc đó làm như sau nầy: Có hai lọ thuốc A và B. Trong lọ A có một chất lỏng màu xám còn lọ B thì đựng một chất lỏng và trắng.

Trên một cái ngân-phiếu trước kia đã viết « Ba trăm quan » có kẻ gian đem tẩy chữ « nghìn » thành ra một cái ngân phiếu « Ba nghìn quan », ngân-phiếu này đem đến lãnh tại một nhà ngân hàng, người trả tiền thấy hơi khác đâm nghi bèn giữ lấy ngân phiếu đem nhờ nhà chuyên môn xét lại. Nếu lấy chất đựng trong lọ A mà quét vào ngân-phiếu thì thấy lòi ngay chữ trăm đã tẩy ra dưới chữ nghìn.

Nếu dùng nước lọc mà viết một chữ rồi phơi khô đi, chất A cũng có thể làm rõ chữ đã viết ra.

Tài hơn nữa dùng bút chì viết một chữ rồi lấy tẩy tẩy sạch đi, nếu đem chất A bôi vào sau tờ giấy thì chữ đã tẩy lại rõ ra như thường.

Nhưng khéo nhứt là cách dùng chất ở trong lọ B mà rửa lại những chữ đã làm cho rõ ra. Ví dụ như phải xét một cái tài liệu, một cái chúc thư hoặc một giấy tờ gì về pháp-luật mà không được làm bẩn và hỏng.

Khi dùng chất A để làm rõ những chữ đã xóa tẩy, xong rồi đem chụp ảnh lấy những chữ đó rồi trước khi đem trả lại, bèn dùng chất B rửa đi một lần thì những chữ do chất A đã làm rõ ra đều biến mất.

Cách này rất tài tình và rất ích lợi cho các nhà trinh thám và các nhà cảnh sát, người sáng kiến là một bác sĩ người Áo tên là Eberlichs

Phòng thí-nghiệm của Bác-sĩ Locard này cũng như một trường học quốc-tế vậy, chính ở đó đã tạo tành rất nhiều tay trinh thám đại tài ngày nay.

Người ta đã trông thấy người các nước Mỹ, Anh, Đức, Thổ... đến học ở đây.

Các thiếu-niên tập sự ở phòng thí nghiệm này đều do các Chánh-phủ phái sang.

Bác-sĩ Leng người Trung-hoa vừa tập sự ở phòng thí-nghiệm này rahiện nay sung làm Giám-đốc phòng thí nghiệm sở cảnh sát ở Thượng-hải.

T. B. T. V.

PHẢI QUẤY

(Tiếp theo trương nhứt)

Còn những thầu ó, thầu hường, thầu bạch, cùng những thuốc hộp đỏ, hộp xanh, hộp vàng, lớp thì đổ thầu, lớp thì nhựa nhứt, nhựa bóng; xe lửa chở chuyến kia qua chuyến nọ, chuyến nào cũng đầy mẹp, lủ lược kéo đem đi đổ xuống biển xuống sông, lớp thì những tro họ đốt ống đốt rồi đó họ cũng cào hết xuống sông, thì những loài thủy-tộc ở trong sông biển bên Tàu, làm sao cho khỏi ghiền được. Đó, có phải là họ vụng tính lắm hay không? Họ tưởng làm như vậy cho mau tuyệt nọc, chớ họ không dè là cái nọc độc thuốc phiện nó lại còn truyền nhiễm thêm cho dân họ nữa. Vì những tôm cá đã ghiền hết đi rồi, thì nó lại truyền nhiễm cái bịnh ghiền lại cho dân họ mới là hiểm nguy hơn kia nữa

— Việc gì mà truyền nhiễm dữ vậy? Túng nhiên mà tôm cá có ghiền như lời anh mới nói đó đi nữa, thì nhỉ vì nhỉ, ngả vì ngả, chớ người ta ăn cá rồi lại ghiền theo nữa hay sao?

— Vậy chớ anh không thấy ở Nam-kỳ mình đây trong mùa nước nổi, là lúc tháng 7, tháng 8 và tháng 9 đó sao? Họ đi chợ mua giống cá chày to bằng bắp chơn đem về kho nấu ăn rồi cả nhà đều đồ bọt hoáp, con mắt thì đỏ au, ngây ngấc như điên như dại; phải có thuốc giải mới hết. Có người nói: Đó là tại mùa nước nổi ở trên sông lớn những trái củ-chi mã tiền rụng xuống, cá chày ăn nhầm mà phải khờ dại đi, lại bị nước sông lớn chảy xuống cuồng cuộng, cá ấy cũng trôi theo xuống dưới nầy, mình mua làm đem về mà ăn, tất phải bị ngây ngật là vậy. Cho nên hễ mùa ấy ít ai dám ăn cá chày; mà nếu có mua ăn cũng phải coi chừng, hễ thấy con nào mà con mắt đỏ thì không nên ăn.

Đó, anh thấy chưa? Con cá ăn lầm củ-chi mã-tiền, rồi mình ăn con cá đó, còn phải nhiễm theo mà sôi bọt hoáp thay. Huống chi con cá đã bị thuốc phiện mà ghiền rồi, nếu người mà ăn thịt nó, thì tài nào mà không gục lên gục xuống ngáp vắn ngáp dài cho được.

MUỐN BÁN

Một sở đất được 11 477 thước vuông tọa lạc tại Phu-Thọ, gần *Trường Đua Ngựa* mới) chỗ đông đảo vì có lò thuộc da, sớm mơi có nhóm chợ).

Ai muốn mua xin do nơi **188, Avenue Maréchal Joffre CHOLON** mà thương lượng. Giá rất rẻ.

Anh em nên lập tiệm buôn

(Coi tiếp theo trương nhứt)

tắc sao hai ngài cũng can-thiệp cho. Nghĩa là tiệm của anh em là tiệm của thất-nghiệp, như là một công cuộc phước-thiện có chánh-phủ trông nom.

Bây giờ, tưởng anh em nên khởi bán rượu la-ve, hoặc đồ giải khát thử coi, rồi lần hồi khá được thì sẽ mở thêm các gian-hàng khác. Tôi dám chắc sẽ kết-quả như ý, vì người mình sẵn có tấm lòng hảo-nghĩa mà anh em buôn bán giá y như các nơi khác, lẽ tự nhiên người ta sẽ tới đông. Anh em đừng ngần-ngại và hổ thẹn gì cả, bởi việc nầy không phải xấu xa gì đâu. Trái lại nó là một nghề hay lắm, và anh em đứng ra làm như vậy là treo tấm gương thực-nghiệp cho đồng bào ta soi chung đó. Biết đâu chừng công việc làm ấy nói ra là tạm-thời bây giờ, mà sau nầy sẽ bền vững mãi mãi trên thương-trường.

Bước đầu là khó, mà ở đây lại dễ, vì quan Toàn-quyền đang lo kiếm chỗ để tạm-thời bồ-dụng anh em, thì thế nào ngài cũng sẵn lòng giúp anh em làm thành việc nầy. Tôi chắc như vậy. Huống chi hiện nay ở Hà-nội có một số anh em trí-thức — cả đều có bằng cao-đẳng — đã bắt đầu vào công việc nầy, mà nhà chức-trách cũng sẵn lòng giúp tay cho nữa.

Vậy những anh em ở Nam-kỳ đây có nên làm theo hay không?

Nên hay không xin anh em tự xét, rồi ngày giờ nào bước ra là có người dẫn đầu và làm hậu-thuẫn cho, ngại gì...

Nhựt muốn chiếm hết Hoa-Bắc sao kìa?

Mấy lúc gần đây, tin tức ở Tàu nói miền Hoa-Bắc nhiều nơi bị quân thổ-phỉ phá rối, nên quân Nhựt ra sức đàn-áp.

Nhựt tuy đàn-áp chớ vẫn ngó chừng sau lưng lắm, nên vừa rồi bộ tham-mưu của Nhựt ở Hoa-Bắc có rầy về sự bài Nhựt. Nay lại có tin ở Bắc-kinh nói các nhà quân-sự Nhựt có gởi tờ cho Tưởng-giới-Thạch xin cách-chức năm vị chuyên-trách lớn của Tàu ở miền Hoa-Bắc đi.

Trong đám nầy, văn võ đều có, mà cháu ruột của Tưởng là đứng đầu sổ.

Không hiểu chuyện gì? Người ta nói Nhựt nghi họ bài-bác mình, nhưng dư-luận e rằng Nhựt muốn chiếm cả miền Hoa-Bắc đó.

Cuộc thi vẽ hình Affiche

Hảng savon Việt-Nam mở cuộc thi vẽ hình một người đờn bà Việt-Nam đứng mời mua savon Việt Nam (dựng savon hoặc chỉ miếng savon). Một người đờn bà giống nơi hình mỹ-nữ trong miếng savon Việt-Nam, vẽ ba màu.

Giải thưởng	hạng nhứt.	50.00
»	hạng nhì.	20.00
»	hạng ba ..	10.00

Hình chơn dung cho đẹp, cách đứng cho điệu dàng, y phục cho đàng hoàn.

Hình vẽ trong giấy dessin bề cao 42cm, bề ngang 28cm

Cuộc thi nầy kể từ ngày 1er Juin thâu đến **15 Juillet 1935** thì dứt.

Hình vẽ gởi thẳng cho hảng savon Việt Nam ở Chợ lớn.

MUỐN BÁN

Một cái nhà nền đút một miếng đất ở tại Thiêng-Đức

(Vinhlong)

Xin hỏi tại nhà báo

Kính cáo

Nhân đến ngày mùng năm, mùng sáu tháng năm Annam sắp đến đây (nhằm 5, 6 Juin 1935) là ngày giỗ cúng nhà tôi ông là Huỳnh-văn-Trâu, cựu Đốc-học trường Thu-daumột, nên tôi kính mời thân bằng quí hữu xa gần vui lòng đến nhà tôi dùng mâm cơm, uống ly rượu để có dịp nhắc đến người quá vãng.

Nay kính
Madame veuve
HUỲNH-VĂN-TRÂU
(Thudaumot)

Cái bệnh ho mà nó ám ta, nó làm cho ta nhọc, nó không giời ta ra lúc nào, kể từ khi ta thấy tự nhiên lạnh sâu một buổi nóng nực; cái bệnh ho ấy mà nó làm cho cổ ta nóng như đốt sẽ **biến mất** nếu ta chữa đi.

BỆNH HO - SỔ-MŨI
HO HẮNG SƯNG CUỐNG PHỔI

sẽ chữa khỏi hẳn, không có giai giảng nếu lúc ta mới mắc phải (hắt hơi, lợm giọng, ho gió), mà ta giữ gìn uống phổi ta và dùng ngay thứ

THUỐC VIÊN BRONCODYL

Nhuốt rất rẻ ràng, bất cứ lúc nào cũng được. Ta thấy kiến hiệu ngay: hết ho, khỏi sổ mũi mà lại hết cả thân thể ta được khoẻ mạnh.

Bao đựng bán ở các hãng bào-chế và ở **Pharmacie Centrale J. MUS** ở Saigon.

HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM

Hội nặc danh Pháp chuyên lập tư bổn dưới quyền kiểm soát của Quan Toàn-Quyền Đông-Pháp về hành vi của Hội trong Đông-Pháp

Vốn đã đóng tất cả: 1.000.000 lượng bạc và 8 000 000 quan tiền Pháp

Hội Quán: *7 Avenue Edouard VII — Shanghai*
Quản-Lý về Đông-Pháp: *26, Rue Chaigneau - Saigon*

VÉ T. 2

Vốn $1.000.—
mỗi tháng góp $8.—
trong 10 năm là lâu

Vốn sẽ hồi lại sau 12 năm hay là bởi cuộc xổ số mỗ tháng.

Phần trúng số

1 hạng bộ trong 1687 hạng bộ.

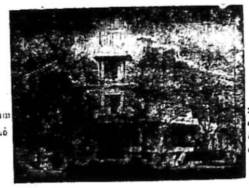

Hôtel Splendide - Hanoi
Tư sản của Hội Vạn-Quốc Tiết Kiệm

VÉ T. 5

Vốn $5.000.—
mỗi tháng góp $5.—
trong 15 năm là lâu

Vé nầy được dự 3 cuộc xổ số mỗi tháng;
a) 1 số hồi lại **$5000,—**
b) 1 số hồi lại **$1000,—**
c) 1 vé miễn góp **$1000** — đổi cho vé trúng ra

Phần trúng số

a) 1 phần trong 30.000
b và c) 1 phần trong 3000

SỐ DỰ TRỮ cần dùng để lập tư bổn có thể hồi vốn mục đích các vé xuất ra trong cõi Đông-Pháp.	**$1.126.548,70** (ngày 31-12-33)
SỐ BẠC của Hội ở Đông-Pháp để bảo kiết số dự trữ trên đây. . . . . Số này gồm trọn là bạc cho vay có thế bất động sảng có huê lợi, tọa lạc trong Đông-Pháp — Nhà Phố — vân vân...	**$1.146 687,19**
LẠI NỮA HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM còn có đất nhà ở Đông-Pháp, cả thảy trị giá ước chừng . . . . Đó là một số bảo kiết phụ thêm cho người chủ vé	**$ 400.000,—**

VÉ CỦA HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM PHÁT HÀNH RA TRONG XỨ ĐÔNG-PHÁP thì có vốn bảo kiết ở trong xứ ĐÔNG-PHÁP, nên là một cách tiết kiệm chắc chắn và có lời.

HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM

HANOI	SAIGON	PHNOMPENH
53, Đại-lộ Francis-Garnier	26, Đường Chaigneau	94, Đường Galliéni

Mardi 4-6-35 ×× **TIỂU-THUYẾT số 26**

江 湖 劍 俠
Giang hồ kiếm hiệp

火 燒 紅 蓮 寺

Hỏa thiêu Hồng liên tự

Nguyễn-Chánh Sắt dịch thuật

Hồi thứ ba

Hồng-đông-Qua dạy con thảo nói lời ngay Kim-La-Hán nuôi chim Ưng làm vệ-sĩ.

tiếp Theo

« Đệ-tử vẫn hết lòng cố tìm *Thanh-hư-Quán* để viếng thăm sư-phụ và theo cầu sư-phụ truyền dạy đạo-thuật cho; ai ngờ là tìm đã hết hơi, không sao tìm được; bất đắc dĩ đành phải ở nhà, tuân theo phương-pháp «*Thổ-nạp*» của sư-phụ đã truyền dạy đó mà luyện tập mỗi ngày; đã trót hai năm, không hề dám nghỉ; mới hôm trước đây, đệ-tử vâng mạng cha mẹ sai đem lễ-vật đi mừng thọ cho cô-mẫu của đệ-tử ở bên Bạch-hạc-Động.

Khi đi qua núi Hắc-mao-Phong, có gặp một ông cụ già nuôi chim-ưng. Đệ-tử lại tinh sái trong một lúc, cho rằng chỗ Hắc-mao-Phong thuở nay không ai lên được, mà một cụ già đầu bạc phơ phơ, lại lên được trên núi đá nhọn chơm chởm như vậy thì không phải là một ông già tầm thường; lại thêm 2 con chim-ưng to xộn như thế kia, nếu không phải là người có đạo-hạnh, thì ắt nuôi không được.

Vì vậy mà cái lòng cầu thầy học đạo của con càng thêm xúc động, nên con phải quì xuống đất mà xin ông cụ già truyền đạo. Ông cụ già ấy bắt con lạy ông hơn 8 trăm lạy rồi ông mới chịu thâu nhận con làm đệ-tử; nhưng ông lại không cho con đồng đi theo ông; chỉ có trong nháy mắt, thì không còn thấy ông được nữa. Đến nay mà con vẫn còn hoài nghi, không biết ông cụ già ấy là người thế nào? Thật tình là hôm nọ con có lạy ông cụ già ấy mà xin làm đệ-tử, ấy cũng là do nơi lòng gấp muốn học đạo mà ra, chớ không phải là con dám bội ơn sư-phụ mà muốn theo thầy khác đâu ».

Thanh-hư Đạo-nhơn bèn kéo Liễu-Trì dậy và cười lớn lên rằng: « Nếu quả là ông cụ già nuôi chim ưng thì không phải là ai đâu lạ, không những là thầy không phiền trách chi con, mà thầy lại còn mừng giùm thêm cho con là khác nữa. Nếu con không có pháp-duyên, thì có dễ gì mà được gặp ông ấy ».

Liễu-Trì vừa muốn hỏi coi cho biết duyên cớ làm sao, thì Liễu đại-Thành đương ở trong nhà, nghe được có tiếng người nói chuyện ngoài ngõ, vội vả chạy ra xem coi, thấy con mình đương đứng nói chuyện với một ông đạo nhơn già, bèn đi ngay lại đó.

Lúc bấy giờ, Thanh-hư Đạo-nhơn dường như đã biết là cha của Liễu-Trì, liền cúi đầu chào rồi nói rằng: « Bần-đạo với công-tử vẫn có duyên quả với nhau, hôm nay nhơn đi ngang qua đây, tiện đường ghé vào thăm viếng, không dè là làm cho phiền nhiễu đến thí-chủ; bần-đạo lấy làm áy náy chẳng cùng ».

Liễu-Trì cũng nói cho cha mình biết ông ấy là thầy của mình. Liễu đại-Thành nghe nói là thầy của con mình, lại thấy ông đạo-nhơn ấy thần-phong tiêu sái, không phải như mấy ông đạo-sĩ tầm thường, thì cũng vội vàng đáp lễ rồi mời thẳng vào nhà khách, nhắc ghế mời ngồi, tỏ lời thân tạ, rồi đứng dậy đi vào nhà trong, hối người sửa soạn lo dọn cơm chay.

Ngoài nầy Liễu-Trì bèn hỏi Thanh-hư Đạo-nhơn rằng: « Thầy nói ông cụ già nuôi chim ưng đó chẳng xa lạ gì, nếu vậy thì thầy có quen biết với ông ấy lắm chăng »?

Thanh-hư Đạo-nhơn gật đầu rồi cười rằng: « Không những là quen biết mà thôi, ông ấy lại là bực tiền-bối của thầy; cái ngoại hiệu của ông ta, bọn khách giang-hồ đều gọi là Kim-la-Hán, thiệt ông ta là họ Lữ tên Tuyên-Lương; ai ai cũng đều biết Kim-la-Hán Lữ tuyên-Lương là danh hiệu ông ta vậy thôi, chớ còn tuổi-tác, quê quán và lịch-sử của ông ta thì không một ai biết được.

(Còn nữa)

Tin trong nước

SAIGON

KỲ THI SƠ-HỌC NĂM 1955

Hôm qua, 3 Juin, là ngày thi sơ-học. Buổi sớm mơi có những bài: *Dictée française, Rédaction française và Rédaction annamite.*

DICTÉE FRANÇAISE

L'amour de la terre

Savoir aimer la terre, c'est se donner à elle entièrement du jour où l'on ouvre les yeux jusqu'au jour où on les ferme. Savoir l'aimer, c'est avoir en elle une foi que rien ne peut abattre, ni la dureté du labeur, ni les caprices du ciel, c'est ce que fait le paysan. Il faut se dire: Je serai un paysan, j'aurai cette vie là. J'aurai la consolation de savoir que c'est une vie opulente à sa façon, parce qu'elle est large et parce que le paysan est avec le marin, presque le seul de tous les ouvriers qui dépende de personne, sinon de sa volonté et du ciel.

Jean RICHEPIN.

QUESTIONS

I. Expliquer: Les caprices du ciel, une vie opulente.

II. Analyser grammaticalement: *ou l'on ouvre les yeux.*

III. Donnez 2 mots de la même famille que: terre, labeur. Faites une phrase avec chacun de ces 4 mots.

Rédaction Française

Vous écrivez à un ami. Vous lui racontez quelles sont, en dehors de votre travail scolaire, qui absorbe une grande partie de votre temps vos occupations ordinaires, vos distractions préférées.

Rédaction Annamite

Giải nghĩa câu tục-ngữ: « Sự làm việc cho chúng ta tránh khỏi sự buồn bực, sự xấu và sự thiếu-thôn.

PROBLÈMES

1) Une citerne de base rectangulaire est remplie d'eau. Ses dimensions sont: longueur 4 m40, largeur 3 m50, profondeur 2 m 20. On retire de cette citerne 77hl d'eau. Quelle est après cela la hauteur de l'eau dans la citerne.

2) Trois personnes ont place dans une entreprise, la 1re 3.500 p. la 2e 4.500 p. la 3e 6.000; au bout de 6 mois elles retirent un bénéfice de 735 p. qu'elles partagent proportionnellement aux sommes qu'elles ont engagées. On demande:

1°) la part de chacune de ces 3 personnes dans ce bénéfice.

2°) Le taux de leur argent.

DESSIN

Une bouteille posée sur une brique.

∴

Trong một ngày mà có tới 8 cô toan tự tử

Chắc là ngày hôm qua là ngày xấu lắm hay sao, mà có 3 cô ở tại Saigon uống thuốc độc để tự tử.

Cô thứ nhứt là Lê-thị-Muôn, 27 tuổi, vô nghề nghiệp, uống rượu trắng hòa với mủ xương rồng.

Cô thứ nhì là Nguyễn-thị-Giải, 25 tuổi, nữ khán hộ, uống á-phiện với giấm thanh.

Cô thứ ba là Dương-thị-Kiệm lại uống nước Crésyl.

Người ta chở cả ba vào nhà-thương Chợ-rẫy. Nhờ quan thầy sốt sắng nên cứu đặng cả ba.

Hỏi thì mấy cô sục sùi khai rằng vì buồn về cảnh gia-đình rắc rối, nên không muốn sống mà ngậm sự khổ sở thê thảm ấy được.

MUỐN BÁN

Một sở đất tọa lạc tại Saigon góc đường Thévenet và Flandin đặt thành 5394 thước vuông. Giá rẻ. Ai muốn mua xin mời đến báo-quán thương nghị.

Cholon

Tên tài-phú gian lận của nhà-thương Quản-đông 910$.

Hôm 27 Mai vừa rồi, ông cò Cholon được trát của quan Bồi-thẩm dạy đến bắt tên Huỳnh-Xi, người Quảng-đông 35 tuổi làm tài phú cho nhà thương Quản-đông ở Cholon.

Huỳnh-Xi bị cáo về tội gian lận của nhà thương Quảng-đông hết 910$.

Tên Huỳnh Xi nầy giúp việc cho nhà thương Quảng-Đông đặng 10 tháng nay. Anh ta nhờ có chủ tiệm Huỳnh-Hiệp đứng lãnh, nên sau vụ gian lận nầy đổ bể ra chủ tiệm Huỳnh-Hiệp đã đem bồi thường 910p. cho nhà-thương Quảng-Đông rồi.

Hiện nay Huỳnh Xi nhờ quan trạng sư lãnh ngoại hầu tra và viên Ban-trưởng Quảng-Đông ở Cholon không kêu nài chi nữa.

∴

BÊNTRE

Đạo-chích làm lộng ở Giồng-trôm

Đôn rày, đạo chích làm ăn thạnh hành làm ở miệt Giồng-trôm, mỗi đêm đều có nghe người ta bị chúng nó đào hầm khoét vách, vào nhà vơ vét cả đồ đạt.

Như mới đây, trong một đêm mà có đến 3 cái nhà bị trộm, cách nhau chẳng bao xa.

Chẳng những bọn nầy làm lộng mà thôi, lại có bợm thường đêm lại rình nhà đuổi trâu bò của người ta nữa.

Mong sao nhà chức-trách ở vùng nầy ráng tận tâm bắt bọn gian-đảo nầy cho dân lương thiện nhờ.

∴

BÊNTRE

Sự kết quả của một bửa đánh chén.

Tên T.... ở làng Hòa-lộc, quận Mỏ cày, có làm gà để cúng ông bà, sau khi vái lạy xong, anh ta bèn hối vợ đem gà xuống bếp xé nhỏ ra trộn rau, mua vài lít rượu trắng để mời anh Tr... đến đánh chén cho vui.

Khi rạp tiệt sắng gà xé phai sắng rượu dây ve, hai người nhậu lý nầy qua lý kia.

Ban đầu còn nhơn đạo; sau sanh ra cãi cọ vang rân rồi đến mắng lộn nhau.

Chuyện thành ra lớn, anh T... co giò cho anh Tr... một đạp nhào xuống sàng, rủi anh Tr... nhào ngay trên đống ung lửa than đỏ lòm.

Lửa có ưa gì thịt người nên Tr... lăn lộn (bít bà chắc lưỡi) vừa phủi vừa la làng dậy xóm.

Người ta chạy đến thấy Tr... phỏng mình mẩy bèn kiếm thuốc lại thoa xức cho anh ta rồi chở đến nhà thương.

Hương chức làng bèn bắt T... và lấy tờ khai giải lên quan trên.

∴

Ma men nhập cho thằng khùng.

Tại Châu-thành Bêntre có một thằng khùng có tánh ưa rượu lắm hễ xin đặng bao nhiêu thì cũng đến quán rượu uống hết.

Đến chừng rượu hành, nó đi cùng đường để cảm hứng làm thơ, la hát vang trời.

Ngày thứ hai vừa rồi, học trò tựu đến thi bằng cấp Tiểu-học rất đông thằng khùng nầy thấy học trò bu theo coi nó đông chừng nào nó lại làm tới chừng nấy.

Nó bèn nắm tay một trò rủ nhảy đầm, trò nầy mắc cở chưởi mắng nó nhiều lời nó giận bu n ra, chụp con dao của chị bán thơm đâm trò nhỏ kia.

May tránh kiệp nếu không chắc lòi ruột.

La ó lên, lính cảnh sát chạy đến thộp ốc chú chàng giản về bót.

Bị tống giam, nó lại càng la lớn đập phá rầm rầm.

Chiều lại viên cò làm tờ xin Quan trên gởi thằng khùng nguy hiểm nầy lên nhà thương điên Biênhòa, kẻo để nó ở lại, nó làm rầy trong Châu thàn quá.

Tiết phải thằng không nầy đây lên ở Saigon, thôi nó sẽ nhảy đầm đêm ngày cả năm như vậy không biết ngán đa...

RẠCHGIÁ

Ăn cướp

Trong đêm 24 Mai 1935, lúc 10 giờ tối, có một bọn ăn cướp lại đánh nhà tên Chà-và K. Sadassivan giúp việc cho M. Avé Chanémougame ở tại làng Hòa-hưng, Rạch-giá.

Chúng nó thừa lúc tên chà ngủ mê vào nhà đè bóp cổ anh ta đặng giựt tiền, có lẽ vì tên chà nầy không có tiền đủ cho chúng nó cần dùng, nên lúc ra về bọn nó châm lửa đốt mùng của người đàn bà ngủ phía ngoài tên thị Đuôn rồi bươn về kinh Xà-no (Cầnthơ).

Tài gia bị một vít trên đầu và cườm tay mặt.

SOCTRANG.

Người của pháp-luật mà không thông pháp-luật

Tên Chệt Trần-Ch. chủ quán cóc ở tại chợ cũ Soctrang, bán nước đá, rượu bọt v... v...

Ngày 28-5-35, Trần-Ch. có gởi mua ở Cầnthơ về 7 thùng xá xị và la-ve hơi rẻ hơn mua ở tại Soctrang.

Anh ta muốn bán «cù-rằng» với mấy quán kia nên viết vào miếng giấy cứng rằng tại quán nầy bán la-ve và xá-xị rẻ hơn 1 hay là 2 xu mỗi chai, nơi tấm bản anh ta có dán cẩn thận một con niêm 0$12.

Nhưng anh lính gác đường ấy, có lẽ cho làm vậy là trái luật nên lại hỏi giấy thuế thân và ba tăng của chú từng đặng biên và nói rằng anh ta có tội vì dám bán sụt giá xá xị và la-ve.

Tên Chệt Trần-Ch. biểu anh cai cứ biên đi. Nó bán sụt giá, lỗ là thì thây kệ nó. Nhưng ngộ là mình người của pháp-luật mà làm sái pháp-luật mới là ngộ cho chớ.

TRUNG-KỲ

100 chánh-trị phạm sẽ đặng ân-xá

Một bạn đồng nghiệp vừa rồi ở Huế có đăng tin rằng quan Toàn-quyền có tiếp đặng điện tin của bộ Thuộc-địa ở Pháp gởi sang bảo Ngài hãy kể tên các chánh-trị-phạm nào ở trong ngục tánh hạnh đặng tốt và gởi cho Tổng-trưởng Thuộc-địa hay.

Sau khi quan Tổng-trưởng kiểm dượt giấy tờ của các chánh-trị-phạm rồi thì Ngài đã đệ lên cho Đức-giám-quốc Lebrun.

Nay nghe tin rằng số người đặng hưởng ân-xá, đàn ông và đàn bà có đến 100 người.

Nếu thật như vậy, thì ân đức của Mẫu-quốc không phải là nhỏ vậy.

Compagnie Indochinoise des Tabacs
SAIGON

ĐỖ-NHƯ-LIÊN

91 et 110, rue d'Espagne, Saigon

Sau dinh quan Nguyên-soái Nam-kỳ

Làm và bán Khuê-bài, Ban Hội-Tề các làng.

Kiểu Khuê bài, Chánh phủ công nhận theo châu tri số 173 ngày 26 tháng Chín tây 1934.

Trữ bán Kim-tiền và Kim-khánh tại tiệm TẤN-NHỰT-TÂN Cantho làm Đại-lý bán Khuê bài.

Những giá Khuê bài kể ra sau nầy:

Khuê bài mạ vàng của chức Đại hương cả, 1$60.

Khuê bài từ chức Hương cả đến chức Hương Giáo 1$50, bằng bạc, kiểu trái tim.

Từ chức Chánh Hương quản đến chức lục bộ, kiểu tròn, bằng bạc [illegible]

Cho mướn và sửa máy viết.

Làm bản đá mọc bia khắc con dấu

Tin tàu tới

Ở [illegible]

Le Linois 8 juin (C.R.)
Le Kerguelen 7 juin (R.C.)
L'Aramis 9 juin (M.M.)

Ở Bắc và Trung kỳ về

Le Claude Chappe 7 juin (M.M).
Le Compiègne 10 juin (M.M.)
Le La Pérouse 3 juin (M.M.)

Ở Trung-hoa về

D'Artagnan 7 juin (M.M.)
Le Yangtsé 18 juin (M.M.)

Ở Singapore về

Le G.G. Merlin 13 juin (S.A.M.I.)

Tin tàu đi

Qua Pháp

Le d'Artagnan 9 juin (M.M.)
Le Compiègne 12 juin (M.M.)
Le Yangtsé 21 juin (M.M.)

Ra Trung Bắc kỳ

Le Claude Chappe 10 juin (M.M.)
Le Linois 10 juin (C.R.)
Le Kerguelen 9 juin (R.C.)

Qua Tàu và Nhựt bổn

L'Aramis 11 juin (S.A.M.I.).

Qua Singapore

Le G.G. Van Vollenhoven 8 juin (S.A.M.I.).

CHÁNH-PHỦ ĐÔNG-PHÁP

CUỘC XỔ SỐ ĐÔNG-PHÁP

GIÚP CHO CÁC CUỘC CHẨN TẾ XÃ-HỘI ĐÔNG-PHÁP

600.000 vé 1$

300.000$ cho các số trúng

BẢN KÊ CÁC LÔ TRÚNG

1 số trúng	100.000$
1 số trúng	50.000
1 số trúng	20.000
5 số trúng	10.000
20 số trúng	1.000
40 số trúng	500
100 số trúng	100
1.200 số trúng	15

Những vé số trúng 29$ chỉ rút thăm có 3 con số cuối cùng

Một dịp làm giàu hiếm có!

Chớ nên bỏ qua!

Ngày xổ số 31 tháng bảy 1935

MUỐN BÁN

Ba cái nồi chaudières cả:

Một cái 60 HP mã-lực.

Một cái 80 HP mã-lực.

Một cái 70 HP mã-lực.

Ai muốn mua xin do nơi hãng savon Việt-nam Cholon

Ai muốn mướn rạp hát

Eden-Cinéma

Đại-lộ Tổng-đốc Phương Cholon

Tờ giao kèo cho mướn rạp hát Eden-Cinéma trong Cholon đến tháng Sept 1935 tới đây thì mãn hạn.

Vậy ai muốn mướn lại, trong một kỳ hạn lâu năm, xin hãy đến tại nhà in

Nguyen-văn-Cua,

87 đường L. Mossard Saigon

(Gần trường Taberd) mà bàn tính

Giá lúa gạo bắp

Tại Saigon ngày 3 Juin 1935.

Gạo *(Chưa kể tiền thuế, bao [illegible] — Mỗi tạ 60 ki-lô 700)*

Gạo số 1, 25% tấm	từ 2.66 tới 2.72
Gạo số 2, 40% tấm	từ 2.50 tới 2.55
Gạo số 2, 50 tới 55% tấm	từ 2.45 tới 2.50
Gạo lức 5% lúa	từ 2.15 tới 2.20
Tấm số 1 và số 2	từ 2.14 tới 2.18
Tấm số 3	từ 1.90 tới 1.95
Cám trắng	từ 0.88 tới 0.93
Cám gạo lức	từ 0.65 tới 0.70

Lúa *(Chở đến nhà máy Cholon, bao lấy luôn — Mỗi tạ 68 ki-lô)*

Lúa xay [illegible]	từ 1.95 tới 2.00
Lúa xay gạo số 1	từ 1.85 tới 1.90
Lúa số 2, 40% Nhựt-bổn	từ 1.75 tới 1.80
Lúa số 2, 50 tới 55% Java	từ 1.60 tới 1.65
Lúa xấu	từ 1.55 tới 1.60

Bắp đỏ *(Bán tại Cholon 100 ki-lô,* 3$60 tới 3$65

NÊN BIẾT!!!

Restaurant HUÊ-KÝ ở tại Nhựt bà hồi Cholon

Bổn hiệu bang ngày bang đêm đều có bán cơm khách-trú đủ các thứ đồ ăn Tàu, sớm mơi 9 giờ cho đến 3 giờ khuya đều có bán đồ ăn gia-vị, trà, rượu có đủ thứ. lại quí khách muốn vui kêu điếm xẩm (chanteuse) đến đờn ca xướng hát, bất luận giờ nào đều kêu được cả, bổn hiệu có phòng riêng sạch sẽ và có vệ sanh theo cách kim thời có quạt máy (Ventilateur plafond ou portatif), có người thông ngôn và boy tiếp rước rất ân cần tử tế vui vẻ, như có đặc đồ ăn đem về nhà cũng sẵn lòng, hay là đến tới nhà nấu công đãng hoặc cùng đi xứ xa. Vậy xin mời quí ông quí bà trước đến mua vui sau thử đồ ăn của bổn hiệu đều rẻ hơn các nơi và ngon! ngon! ngon!

Restaurant Chinois HUÊ-KÝ

N° 37 Rue d'Artisans — CHOLON

L'EXTREME-ORIENT CAPITALISATION

FILIALE DE LA SEQUANAISE DE PARIS

VIỄN ĐÔNG LẬP BỔN

會 本 立 東 遠

Société Anonyme Indochinoise au Capital de 4.000.000 de frs 1/4 versé

Entreprise privée régie par le Décret du 12 Avril 1916

Pour favoriser l'Économie et l'Épargne

Siège Social: 32, Rue Paul Bert, Hanoi

Cochinchine — Cambodge — Sud-Annam: 68, Boulevard Charner, Saigon

Những số trúng kỳ thứ Hai mươi hai ngày 29 Mai 1935

Xổ 9 giờ sớm mai tại Phòng Quản-Lý Saigon, số 68, đường Boulevard Charner Do Ông Gabriel ROBERT chủ tọa. Ông DO-NHU-LIEN và Ông NGUYEN-BA-TRY thị chứng ba ông nầy có mua phiếu của hội

SỐ TRÚNG	NHỮNG NGƯỜI TRÚNG SỐ	Số tiền được lãnh: Cột thứ nhứt	Số tiền được lãnh: Cột thứ nhì
	Xổ số thứ nhứt: Bội phần		
	Những số xổ ra trên bánh xe: 22.460-25.560.		
22.460	Số nầy không đóng tiền tháng nên không đặng hưởng, Cantho		
25.560	Chưa có người mua.		
	Xổ số thứ nhì: Hồi nguyên vốn		
	Những số xổ ra trên bánh xe: 1.215-2.525-0.771-0.836-0.801-1.452-0.095-1.139 0.931-1.476-0.154-2.886.		
	Những vé đặng lãnh tiền trúng:		
1.215B	Ông LY-UON dit LY-LIENG, Pnom-Penh		500$
5.525B	» LUONG-CHOC, Hanoi		500
12.801	» VU-VAN-HUE, Saigon		200
18.095	» PHAM-HUU-KHANH, Ninh-Binh		200
22.139	» BU-VAN-BAN, Ha-Giang		200
24.931	» HOANG-NGOC-THAI, Haiphong		200
23.476	» DINH-VAN-THANG, Nghe-An		200
	Xổ số thứ ba: Đặng miễn góp		
	Những số xổ ra trên bánh xe: 2.900-1.250-2.297-1.002-2.824-0.708-1.551-0.236-0.086-0.846-0.944-1.773.		
	Những người cầm phiếu có tên dưới đây được lãnh một phần miễn góp, có vốn định trước là (cột thứ nhì) ... Giá bán lại liền biên nơi cột thứ nhứt ...		
	Những vé đặng lãnh tiền trúng		
2.900B	Ông NGUYEN-VAN THAN, Saigon	271.00	500$
14.824	» HO-VINH, Binh-Hoa, Longxuyen	262.00	500
30.944	Bà NGUYEN-THI-BE, Saigon	101.20	200

Cuộc xổ số kỳ tới định nhằm ngày thứ sáu 28 Juin 1935, 9 giờ 30 ban mai tại Hội-Quán số 32, đường Paul Bert, Hanoi

SỐ TIỀN HỒI VỐN TRONG 22 KỲ XỔ SỐ ĐẦU — Bạc mặt: 87.700$; Phiếu: 39.300 — 127.000$

XIN LƯU Ý: *Hội cần dùng nhiều người Đại lý có đủ tư cách*

Bài diền-văn về Phật-giáo

của quan án Hoàng-hữu-Đơn đọc tại chùa Dư-hàng ở Hải-phòng hôm 31 Avril 1935, có hơn 2000 thính-giả đến nghe, đều lấy làm hoan-nghinh

(Tiếp theo)

Cứ theo cái tư tưởng của đạo Phật, thì ở trên Trời có nhiều tầng, và các vị thần thánh còn ở trong vòng tạo hóa chỉ có Phật mới ra ngoài kiền khôn và thoát khỏi luân hồi.

Khi đức Phật mới sinh ra thì có ông Tiên đến xem tướng nói ngài có 32 tướng lạ, nếu ngày sau ngài không suất gia tu đạo, thì ngài làm vua cả thiên hạ, nếu ngài đi tu thì ngài thành chính quả.

Thái-tử thuở nhỏ khác các trẻ con khác, mặt bao giờ cũng hòa bình tươi tỉnh không có sắc giận và tiếng khóc bao giờ, lại rất là thanh tịnh sạch sẽ, đến khi 8 tuổi thường chơi đùa với các trẻ con khác đã có ý thông minh đĩnh ngộ hơn người.

Ngài sinh được 7 ngày thì bà thân mẫu mất, bà dì nuôi ngài lớn lên đến 10 tuổi thông minh lạ thường, và có sức khỏe tuyệt luân Vua Tịnh-Phạn lập ngài lên làm Thái Tử và vì lo ngài suất gia đi tu đạo, cho nên vua đặt ra các thú vui chơi để ngài không nghĩ đến về việc tu đạo và cấm không cho ai để được ngài thấy cái gì là buồn là khổ. Năm ngài 17 tuổi thì lấy vợ về sau có con.

Nhưng cái tiền duyên đã định nhà vua dầu có giữ-gìn thế nào cũng không được, tự nhiên có những cơ hội làm như dục ngài phải đi tu đạo để thành Phật. Như khi ngài mới 10 tuổi, một hôm đi theo Phụ-vương đi xem dân làm ruộng, ngài thấy người cày ruộng chơn lấm tay bùn, mình mẩy nắng cháy sám đen, mồ hôi mồ hám và nhọc mệt vô cùng. Con trâu kéo cày rất khổ sở, mũi bị giây sỏ, mình bị roi đánh, chỗ đất cày lên thì bao nhiêu sâu bọ phơi bày ra hết, chim chóc trên trời bay xuống tranh nhau mồ nuốt.

Ngài thấy cái cảnh khổ của chúng sinh như thế lấy làm thương sót lắm, liền bảo những người theo hầu lui ra, để ngài một mình ở gốc cây mà nghĩ ngợi. đến khi ngài 19 tuổi, một hôm ngài đi xe ra ngoài thành về phía cửa đông, thấy một người đầu bạc răng long, chống gậy đi ra bộ mệt nhọc.

Ngài hỏi các quan theo hầu rằng: « Người ấy là người thế nào ». Các quan thưa là người già. « Thế nào là người già ». Người ấy xưa kia đã từng qua thơ dại, sau thành đồng-tử, thành thiếu-niên, rồi cứ biến dồi mãi. Dần dần đến khi hình biến sắc suy, ăn uống không tiêu khí lực kém hèn, đứng ngồi rất khổ sở, sống chẳng được bao lâu, cho nên gọi là già. « Ngài hỏi » có một người ấy thế hay là hết thảy ai cũng thế cả? Thưa rằng: « làm người ai ai cũng thế cả » Ngài nghe lời ấy trong lòng khổ não tự nghĩ ra năm qua tháng lại cái già đến nhanh như chớp, ta dầu phú quý đến đâu, nhưng cũng không khỏi được già. Bản tính ngài không thích sự thế, nay lại trông thấy cái cảnh khổ của loài người, lại càng buồn bả, bảo quày xe về cung nghĩ ngợi không vui. Cách ít lâu ngài đi xe ra chơi ngoài cửa Nam, thấy một người có bệnh bủng beo vàng vọt, đứng ngồi không yên được phải có người dìu dắt. Ngài hỏi thì các quan hầu lại kể cái khổ về sự bịnh, tất của loài người.

Ngài lại buồn bã trở về. Được mấy hôm ngài đi xe ra chơi ngoài cửa Tây, thấy cái xác người chết có người khiêng, theo sau có những người đầu soa kêu gào khóc lóc. Ngài hỏi thì các quan hầu lại kể cái khổ về sự chết. Ngài lại buồn bả mà trở về. Lần sau cùng ngài đi ra ngoài cửa Bắc, gặp một người tu hành tóc râu cạo sạch, mặc áo nhà tu, đeo bát, tay cầm sích-trượng, giáng bộ nghiêm trang. Ngài đến gần hỏi là ai. Người ấy đáp rằng: « Ta là Ti-Khưu » Thế nào gọi là Ti-Khưu. Ti-Khưu là người đã phá được tục tặc, nó bắt người ta phải luân hồi và không phải tái sinh nửa.

Ngài nghe nói cái công đức của người tu hành như thế liền nói to lên rằng: « Thiện tai, Thiện tai. Ta quyết theo đạo ấy » Lần ấy ngài vui vẽ trở về và quyết chí suất gia tu đạo. Ấy là trời khiến ngài trông thấy những cảnh khổ là cảnh già, cảnh bịnh và cảnh chết và lại cho ngài trông thấy cảnh tu hành để giải thoát hết thảy cái khổ ở trên đời. Một đêm trong cung vua có đại-yến, đàn dịch múa hát đến qua nửa đêm, bao nhiêu những danh ca kỹ nữ trong nước họp tập ở cả đấy, Thái-Tử cũng phải ra dự-yến, người ta càng đàn càng dịch, càng múa càng hát, thì ngài lại càng chán nản buồn rầu Các quan văn võ say sưa, duy có ngài là lạnh nhạt, tiệc đã tàn ai nấy ra về, bọn ca nhi cũng vào nghỉ ở phòng bên cạnh. Ngài đi qua đó thấy cái cảnh tượng mà ghê gớm thay bọn ca nhi kia vừa rồi mỹ miều tráng lệ biết là bao, mà bây giờ kẻ nằm ngang người nằm dọc, mồ hôi nhề nhại phấn sáp lở rơi, hơi thở sông lên, mùi men bay khắp, tiếng đàn tiếng hát bây giờ là tiếng ngáy hộc hộc, điệu cao điệu trầm khác nào như một dàn nhạng kêu quanh một đám thịt hôi Ngài bất nhẫn nhìn lâu dạo bước đi mau ra khỏi cửa, đoái trông lại thở dài mà than rằng: « Ôi có khác gì một phần thịt tanh một trò mua rối sự đời bất thường đến thế là cùng. Ai ôi.. phú quý công hầu đến bực nào đi nửa, chung cục cũng là một tiếng thở dài. lệ sa thấm áo đó mà thôi. Ngài về phòng quyết trí vượt thành, mà trốn đi ngài phát thệ rằng: « Nếu ta không dứt hết được sự ai bi khổ não về sự *sinh, lão, bịnh, tử ở đời*, không được A-Nậu-Đa-La-Tam-Diệu-Tam-Bồ-Đề nghĩa là vô-thượng-chính-đảng, chính giác, thì ta không về qua cửa nầy nửa.

Thái tử Tất-đạt-Đa bỏ nhà bỏ nước đi tu, đi về phía núi Tuyết-sơn, cắt tóc đổi áo cho tên hầu ngựa về tạ phụ-vương, rồi một mình vào rừng, đi tìm những bậc Tiên để hỏi đạo. Vua Tịnh-Phạn khi biết Thái-tử đã suất gia rồi sai các quan đại-thần đi khuyên ngài về, ngài lập trí nhứt quyết không về. Vua bèn sai bọn kiều trần như đi tu để theo mà hầu hạ ngài.

Ngài đi khắp các nơi tu hết các ngoại đạo nhưng không có đạo nào giải thoát hết sự khổ. Sau cùng ngài cùng với bọn Kiều-trần, như 5 người vào rừng tĩnh tọa mà nghỉ ngợi để quan sát cái căng nguyên của chúng sanh. Ngài tu ở chỗ đó 6 năm ăn mỗi ngày một hột vừng và một hột gạo, về sau thân thể gầy còm rất là nhọc mệt. Ngài tự nghĩ rằng: Ta tu khổ hạnh như thế nầy mà không thấy đạo thì cái cách tu của ta vẫn chưa phải, chỉ bằng ta phải theo Trung-đạo, nghĩa là theo con đường giữa, không say mê việc đời và cũng không khắc khổ hại thân, cứ ăn uống như thường rồi mới thành Phật được. Ngài nghĩ thế rồi xuống sông tắm rửa lại nhân có người đi chăn bò đem sữa dâng cho ngài, Ngài ăn rồi thấy trong người khoan khoái tỉnh táo lắm. Bọn Kiều-trần như thấy ngài bỏ khổ hạnh tưởng ngài đã thoát trí đều bỏ ngài mà đi tu chỗ khác.

Ngài một mình đi đến chỗ cây bà-la lấy cơ làm chiếu mà ngồi, định bụng không thành chính quả thì không chịu đứng dậy. Ngài ngồi dưới gốc cây Ba-la 48 ngày suy nghĩ về cái sự khổ của chúng sanh đến đêm ngày hôm mồng 8 tháng 2 thì ngài hoác nhiên ngộ đạo, thành chính giác tức là thành Phật. Bấy giờ ngài vừa 35 tuổi và tự gọi là Thích-ca-mâu-ni-Phật Sách thường gọi là đức Thế-tôn hay là đức Như-lai. Ta phải hiểu cái nghĩa hai chữ « Ngộ-đạo ».

(Còn nữa).

TRUYỆN NGẮN BA-TƯ

Anh hàng thịt với con gái ông Tề-tướng

Người ta thuật lại rằng ở kinh-đô nước Ai-cập có một người tên là Hoa-Đăng, làm nghề bán thịt cừu. Ngày nào chàng cũng thấy một người con gái đến cửa hàng thịt của chàng để mua; người con gái nầy người và mặt đẹp lạ thường, nhưng hai mắt lúc nào cũng mỏi mệt và nước da xanh trong. Bao giờ nàng cũng có một đứa xách giỏ theo sau; lần nào nàng cũng mua miếng thịt ngon nhứt, một đôi bờ dục cừu, và trả một đồng tiền vàng; nàng để đó ăn vào trong dỏ, rồi đi khắp chợ, cứ trước mỗi cửa hàng lại đứng dừng một lúc để mua. Nàng cứ mua đều như thế trong hàng mấy tháng làm cho anh hàng thịt phải lấy làm lạ về cách cứ chỉ bí-mật của nàng; chàng để tâm dò xét, định khám-phá cho ra mới nghe.

Mạy quá, một buổi sáng, chàng thấy tráng xách dỏ cho nàng mọi lần đi lửng thửng một mình qua cửa hàng thịt. Chàng gọi nó lại, dúi vào tay nó một cái đầu cừu thật ngon và bảo nó rằng: « Anh nhờ bảo người ta dừng quay chín quá mà mất ngon! » Rồi chàng lại nói thêm: « Nầy anh, tôi rất bối rối về người con gái vẫn thường mướn anh! Anh có biết người ấy là con cái nhà ai và ở đâu không? Nàng mua bồ dục cừu để làm gì thế? Tại sao mắt nàng và sắc mặt nàng lúc nào cũng có vẻ mỏi mệt? » Tên xách dỏ đáp: « Trời ơi! tôi xin thú thật, về chuyện nàng, tôi đây cũng bối-rối như ông. Ông là người nhân-từ, hay thương kẻ khó, vậy biết được điều gì về nàng, tôi xin thuật lại ông nghe. Chuyện nàng như sau này. Khi nàng đã mua xong các thứ, nàng còn bỏ ra một đồng tiền vàng nữa để mua quả mộc-qua và mua thứ rượu ngon nhứ, nàng để các thứ vào trong dỏ và đưa tôi đến vườn quan tề-tướng. Đến cửa, nàng lấy mạng che mặt buộc mắt tôi lại và dắt tôi bước xuống mấy bực thang, khi đã trèo xuống xong, nàng tháo cái dỏ ở lưng tôi ra, cho tôi một cắc, trao cho tôi một cái dỏ không, rồi lại đưa tôi ra cửa vườn mới cởi cho tôi cái mạng bịt mắt; mãi sáng hôm sau tôi mới lại gặp nàng. Tôi chẳng biết nàng mua những thịt, hoa quả và rượu kia để làm gì, tôi cũng không biết nàng bảo tôi đem những thứ ấy xuống hầm để làm gì nửa. » Hoa-Đăng đáp: « Anh làm cho tôi càng thêm bối-rối! » Giữa lúc ấy, nhiều người đến mua thịt, nên Hoa-Đăng phải từ-giả anh xách dỏ và ra bán hàng.

Suốt hôm đêm ấy, chàng trăn-trọc, lúc nào cũng mơ-tưởng đến người con gái. Sáng hôm sau, đúng giờ như mọi ngày, chàng lại thấy nàng đến mua thịt, có thằng xách dỏ theo sau. Chàng tự nghĩ: « Phen nầy, thế nào ta cũng phải dò xét cho kỳ được mới nghe! » Sau khi người con gái đã mua đủ các thứ và đã bắt đầu về, Hoa-Đăng liền giao cửa hàng cho một kẻ làm công rồi đi theo. Chàng đi cách xa, để không ai lưu ý tới. Đến cửa vườn ông tề-tướng, thấy người con gái đi vào; chàng núp đằng sau mấy cây to để đợi thằng xách dỏ trở ra. Quả nhiên, một chốc, lại thấy người con gái dắt tay lên xách dỏ đi ra, tên nầy hai mắt bịt kín. Người con gái đưa tay lên xách dỏ đến con đường đi ra cồng, tháo cho hắn cái băng bịt mắt, rồi đợi hắn đi thật xa, nàng mới trở vào.

Hoa-Đăng liền đứng giậy, rón rén theo sau; chàng cứ núp hết sau cây nầy, lại đến sau cây khác. Chàng thấy người con gái đến trước một dòng đá, rồi tỳ tay vào một tảng đá: dòng đá tự nhiên quay tròn, lộ ra một cái cửa hang; người con gái liền bước theo bực thang mà xuống. Nàng xuống rồi, dòng đá lại quay lại như cũ. Hoa-Đăng dừng đợi một lúc, rồi cũng đến gần dòng đá, tỳ tay vào tảng đá như người con gái đã làm; dòng đá lại quay như lúc nãy. Chàng bước xuống hang, và thấy những cảnh lạ lùng hiện ra trước mắt. Chàng thuật lại những như sau nay:

« Thoạt tiên tôi chẳng nhìn thấy vật gì trong hang cả, vì tôi qua; sau tôi trông thấy con dương nhỏ, phía trong cung ánh sáng; tôi đi vào con đường ấy, đi chân không va phải nhịn thở; tôi đến sau một cánh cửa, nghe thấy ở trong có tiếng cười và tiếng gầm-gừ. Tôi nhìn vào cái khe cửa mà ánh sáng chiếu qua và nhìn thấy một con khỉ thật to, mặt gần giống như mặt người, đang ôm ghì lấy người con gái trên ghế trường. Một chốc người con gái gở tay con khỉ ra; nàng đứng dậy cởi hết áo xiêm, rồi lại nằm lên ghế. Con khỉ liền nhảy lên người nàng và ôm chặt lấy cái thân-thể trắng nõn. Xong việc, nó lại nghỉ một lúc, rồi lại nhảy lên như trước. Sau nó lại đứng dậy, nghỉ một lúc nửa, rồi lại nhảy đến ôm chặt lấy nàng; nó làm đi làm làm lại như thế đến mười lần, còn nàng hiến thân cho con vật một cách thật đa tình. Khi công-việc xong xuôi, cả hai đều nằm thiếp như chết...

« Còn tôi, tôi lấy làm quái lạ vô-cùng. Tôi tự nghĩ: « Phải ra tay ngay lúc nầy, kẻo không còn dịp nào nửa! » Tôi lấy vai xô cánh cửa, tiến vào trong phòng, rồi rút con dao giết cừu ở trong lưng ra. Con dao của tôi bén như nước, chỉ chém sẻ thấu được đến xương.

« Tôi chạy đến gần con khỉ đực rất lớn đang nằm đờ vì mệt nhọc; tôi chém cho nó một nhát vào giữa gáy, đầu nó lìa ngay khỏi mình. Con vật rẫy rụa thình thình, máu phun ra phì phì ở cổ, làm cho người con gái ngồi choàng dậy. Thấy tôi cầm lăm lăm con dao đầy đầy những máu, nàng kêu rú lên một cách ghê sợ, làm tôi đã tưởng nàng sẽ ngất đi, không thể nào sống được. Nhưng thấy tôi không có ý giết nàng lần lần nàng hết sợ và nhận ra tôi. Nàng nói: « Hoa-Đăng! đối với một người khách mua hàng quen của anh, mà anh đối-đải như thế ru? » Tôi cũng nói: « Chao ôi! chính cô tự làm hại thân cô đó; Lại không còn người nào sức lực hay sao mà cô phải dùng đến con vật ấy? » Nàng đáp: « Anh Hoa-Đăng ơi, anh hảy nghe tôi nói vì lẽ gì tôi phải như thế, rồi đến khi nghe xong, có lẽ anh sẻ tha thứ cho tôi Tôi là con quan tề-tướng, cha tôi chỉ được có một mình tôi. Đến năm mười lăm tuổi, tôi vẫn ở trong lâu-đài với cha tôi, nhưng một hôm, có một tên mọi đen làm cho tôi biết cái điều mà tôi phải biết và chiếm lấy của tôi cái điều mà hắn có thể chiếm được. Chắc anh cũng biết không một người nào có thể làm cho lửa tình của đàn-bà nóng dậy lên được như một tên mọi đen, nhất là khi đất thịt đã được bón thứ phân đen ấy lần đầu. Vậy nếu anh biết đất của tôi từ ngày được bón hóa ra khô-khan, cần phải có tên mọi đen suốt ngày vun tưới, tất anh cũng không lấy làm lạ

« Trong ít lâu, tên mọi đen chết vì phận-sự. Tôi đem nỗi lòng ngỏ cùng một mụ già hầu hạ trong lâu-đài từ hồi tôi còn nhỏ. Mụ lắc đầu, nói với tôi rằng: « Thưa cô, bây giờ chỉ có khỉ đực là có thể thế chân được tên mọi đen để hầu-hạ cô thôi, vì trong việc chiến-đấu, không còn loài nào giỏi bằng loài khỉ. »

« Tôi tin lời mụ nói. Rồi một ngày, đứng tựa cửa sổ, tôi thấy một anh phường xiếc dắt một đàn khỉ đi qua tôi bỏ mạng che mặt, thì một con khỉ lớn nhất cứ nhìn tôi chòng chọc, rồi bẻ đứt ngay xích. Chủ nó cố nèo nó lại, nhưng nó giựt phăng đi và chạy cùng các phố. Chẳng mấy chốc nó vào các vườn, tìm đến lâu đài cha tôi và chạy thẳng vào phòng tôi; nó ôm ghì lấy tôi, rồi làm cái việc nó đang thèm đến mười lần không nghỉ

« Thấy tôi đi lại với loài hầu cha tôi đã định giết ngay tôi hôm ấy, nhưng vì sót tình máu mủ, lại tha. Từ ngày ấy tôi không thể nào rời con khỉ ra được; tôi đành phải sai người đào trộm một cái hầm ở trong vườn và nhốt con khỉ vào đó. Ngày nào tôi cũng tự đem đồ ăn thức uống xuống cho nó; không ngờ hôm nay anh vào được hầm này và đã giết con vật của tôi. Trời ơi! không biết từ nay tôi sẻ trở ra sao! »

« Tôi vội khuyên-giải cho nàng yên-tâm. Tôi bảo nàng. « Thưa cô, tôi xin đoan với cô rằng tôi có thể thay con khỉ được, mà có khi lại hơn cả nó. Rồi trong lúc làm việc cô sẻ thấy, vì tôi đã nổi tiếng là một tay chiến-tướng có tài! » Thật thế, ngày hôm và mấy ngày sau, sức tôi hơn cả con khỉ và tên mọi đã qua đời.

« Nhưng không thể nào bền mải được! Chỉ được vài tuần lễ, tôi đã thấy người chuếnh-choáng như đứng trước một vực sâu không đáy. Còn trái lại, người con gái mỗi ngày một ham-muốn và thấy lửa tình nun đốt trong lòng.

« Trong cảnh nguy-ngập ấy, tôi phải tìm đến một bà lang mà tôi biết là có tài chế những liều thuốc rất thần-hiệu và có thể chữa được những bệnh mà không một ai trừ tiệt nọc. Tôi thuật rỏ đầu đuôi cho bà nghe và nói với bà rằng: « Thưa bà, bây giờ tôi nhờ bà chế cho một liều thuốc có thể làm cho lòng dục của người đàn bà kia giảm đi, để nàng được bình-tĩnh một chút ». Bà lang đáp: « Cái đó rất dễ: » Tôi nói: « Thôi, trăm sự nhờ bà cứu-chữa cho! »

« Bà lấy một cái nồi, rồi bỏ vào trong một dúm hạt lục-đậu Ai-cập, một ít dấm, hai dúm hoa hiều-mẫu và vài ba lá địa-hoàng. Bà đun sôi các thứ ấy trong hai giờ, lọc thật kỹ và bảo tôi: « Thuốc chế xong rồi! » Tôi mời bà đi với tôi đến hang. Khi đã xuống, bà bảo riêng tôi: « Trước hết anh phải làm cho nàng được thật sung sướng, để nàng mệt lả đi! » Nói xong, bà ra đứng ngoài đường hầm, để mặc tôi làm cái việc mà bà đã bảo.

« Tôi cứ theo thế mà làm, tôi làm cò đến nổi nàng thiếp hẳn đi. Lúc ấy bà lão mới vào phòng; khi đã hâm lại liều thuốc, bà đổ vào trong một cái lon bằng đồng; và để lọt vào giữa hai đùi người con gái. Bà thổi khói thuốc cho bay vào cửa mình nàng; thuốc của bà thật hay; chỉ trong nháy mắt, tôi đã thấy rơi ra hai vật gì quằn quại dưới đất. Tôi cúi xuống nhìn kỹ thì ra hai con trạch, một con vàng một con đen!

« Thấy hai con trạch, bà lão rất đỗi vui mừng; bà nói thật to: « Nầy anh, anh nên tạ ơn Trời đi? Thế là thuốc công-hiệu lắm đó! Anh nên biết chính hai con trạch ấy đã làm cho người yêu của anh lúc nào cũng không hết lòng dục. Một con trạch do ở sự gian-díu với tên mọi đen, còn một con do ở sự chung-chạ với con hầu. Bây giờ hai con vật ấy đã ra, từ nay cô ta sẻ thích sự điều-độ và không mỏi mệt như trước nửa ».

« Thật thế, khi tỉnh vậy, nàng không bắt buộc tôi như trước. Tôi thấy nàng tính khí ôn-hoà, nên tôi xin cưới nàng làm vợ. Nàng thuận ngay, vì nàng đả biết tôi là người tri-kỷ. Từ đó chúng tôi ăn ở với nhau rất sung-sướng, chúng tôi đón cả bà lang về ở với chúng tôi, vì nhờ bà, nên người yêu của tôi mới khỏi bệnh và chúng tôi mới được hưởng cái khoái-lạc trong sự đều-độ.

V.N.P. dịch-thuật.

RƯỢU BẠT.HÀ GET
PIPPERMINT
GET
rượu này uống đã mát mẻ và mất khan tiếng

Offres d'emplois

Par suite de l'extension des affaires de l'Extrême-Orient Capitalisation, Filiale de la Séquanaise de Paris de nouveaux postes d'agents, courtiers, contrôleurs et Inspecteurs indigènes vont être créés dans tout le Sud-Indochinois

Aucune connaissance spéciale n'est exigée des candidats qui devront être actifs sérieux et munis de bonnes références Court stage à effectuer avec gains immédiats Situation d'avenir

Ecrire en adressant copie de ses certificats ou se présenter à la Direction de SAIGON, *68 Boulevard Charner.*

DẠY BẰNG

Cho các Viên-Quan

Bổn-hiệu có tiếp đang bên Pháp mới gởi sang các thứ dây bằng (*barrettes*) cho viên quan như Đốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-đồng địa-hạt, và Ban biện Phó-tổng

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi nên Bổn-hiệu xin các quí ngài nào có cần dùng thì viết thơ liền cho Bổn-hiệu mà hỏi giá, Bổn-hiệu sẽ hồi âm cho quí ngài biết

Nếu chậm trễ Bổn-hiệu bán hết thời phải đợi cả năm bảy tháng nữa bên Pháp mới cógởi qua them

Xin quí ngài lưu ý

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
57, rue Lucien Mossard
SAIGON

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur Propriétaire NGUYỄN-VĂN-THIỆT.
57, Rue Lucien Mossard. SAIGON

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant LÂM-VĂN-NGO

2130

Ai muốn dùng thuốc Tây mới, tốt, rẻ, hay nhứt?
Ai muốn có người bán [illegible] tỷ cang,
các toa thuốc của các quan Đốc-Tơ?
Vậy xin mời quí vị đến tại:

PHARMACIE FRANCO-ASIATIQUE

PHÁP Á DƯỢC PHÒNG

Rue des Marins 219 — CHOLON

Tại đó sẽ có ông **PHẠM-HỮU HẠNH** *nhứt hạng Bào Chế sư, tiếp rước quí vị một cách mau mắn và vui vẻ*

Thuốc mới và tốt nhứt hạng

Giá lại rẻ.

Quí vị ở Lục Tỉnh gởi thư đến mua thuốc, thì chúng tôi đều lòng thi hành, giá thuốc tính sụt mười phần lại không tính tiền cước-phí.

Dầu Cù là mới

Tên là

PHẬT-LINH-DẦU HAY LÀ DẦU-BÙ-ĐÀ

Hộp thiết nhỏ . . . . . 0$10

Thố bằng chai 0.20

Dầu nầy mới phát minh thật là hay, công hiệu như thần bá phát bá trúng, chư tôn hãy mua về dùng thử thì biết. Cái hộp thiếc rất đẹp, bỏ túi đem theo mình trong khi đường rất tiện.

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm

HỘI HIỆP BỔN NẶC DANH PHÁP

Dưới quyền kiểm soát của Chánh-phủ Đông-Pháp

Vốn 1.000.000 lượng (Thượng-Hải)

và 8.000.000 phật lăng đã đóng tất cả

QUẢNG-LỢI CÔI ĐÔNG-PHÁP — SAIGON

số 26, đường Chaigneau

Chi-nghánh ở tại Hanoi, số 53, Đại lộ Francis Garnier

Chi-nghánh ở Nam-Vang: số 94 đường Galliéni.

Muốn lập vốn — Muốn lập từ bổn

Muốn để dành tiền cho con trẻ ăn học

Thì nên mua vé của hội VẠN QUỐC TIẾT-KIỆM:

— Vé 1.000 đồng — mỗi tháng góp 8 đồng

— Vé 500 đồng — mỗi tháng góp 4 đồng

— Vé 250 đồng mỗi tháng góp 2 đồng

Đáng dự nào: 1. — Cuộc xổ số nói vốn lại mỗi tháng kể từ tháng đầu.

2. — Cuộc chia 1/3 tiền lời của Hội, sau khi đóng đặng 2 năm.

NÊN LƯU Ý: *Hội cần dùng nhiều người chắc chắn và tử tế đặng làm quản-lý những nơi mua hồi chưa có người thay mặt.*

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

47, Rue de Canton

CHOLON

Các nơi đều có đặt người đại lý.

Ho lao

Chớ nên thấy ho thường mà không lo điều trị, nếu để lâu sẽ thành ra ho lao.

Phải trị lập tức khi mới ho, hãy sơ bằng thuốc **PULMOGENINE** ba, bốn lần mỗi ngày. Mới muốn cạnh với một chứng nước trà, sẽ đáng hiệu nghiệm, đã trừ đặng ho và bỏ phổi.

PULMOGENINE là một thứ thuốc trị bịnh ho rất thần hiệu.

Nếu người bịnh nào đã dùng thuốc **PULMOGENINE** rồi thì sẽ rõ sự hiệu nghiệm của nó.

Pulmogenine ve lớn giá 1$50

Bỏ ra 1$, 2 tháng nửa không chừng lành được 100.000$.

Ai muốn?

TỪ 1 GÀY 1er MAI 1935

Docteur **NGUYỄN-VĂN-NHÃ**

Mở phòng khám bịnh tại

172 đường d'ESPAGNE

(Sau Chợ Bến-Thành, trên lầu)

SAIGON

Muốn bán

Một chiếc xe hơi Torpedo, 4 chỗ ngồi, hiệu FIAT, 7 mã-lực còn tốt lắm

Xin đến thương lượng tại nhà in Union.

57, Rue Lucien Mossard — SAIGON

SỮA NƯỚC TƯƠI

NESTLE

HIỆU

CON-CHIM

Là thứ sữa rất trong sạch, rất bổ dưỡng, dễ tiêu hóa, lúc nào dùng cũng tốt.

Thứ sữa nầy quả nhiên là đã có tiếng khắp hoàn-cầu.

TIỂU-THUYẾT — 4-6-35 SỐ: 26

鏡花緣

Cảnh-hoa-duyên

Dịch-giả: *Trần-trọng-Hạp.*

HỒI THỨ BẢY

Ăn Nhục-chi diên niên ích thọ, nuốt hồng-thảo đắc đạo thành tiên.

(Tiếp theo)

Họ-Lâm nói: Châu-thảo kia đỡ khi đói bụng, thiệt một vật quí hóa không cùng, nếu có vài ba gánh châu-thảo chất đặt trong thuyền, chẳng lo gì không tiền mua gạo.

Đa-cửu-công nói: Châu-thảo ở Hải-ngoại ít lắm, có đâu lượm được cho nhiều, huống chi châu-thảo nhỏ lên khỏi đất thì khô, không ăn nó đỡ đói được, nói về ăn châu-thảo đỡ đói, là ăn châu-thảo đương lúc còn tươi đó mà tàn tươi được ăn khô không được).

Khi đó, Đường-ngao được tới bên đường, bẻ một nhánh châu-thảo chỗ đó, nhánh châu-hảo nầy thiệt tốt, lá nó như lá cây tùng, trên lá có một trái sanh ra, giống như hột đậu một thứ, ông ta cầm nhánh châu-thảo giơ lên ngang mặt. Xin lỗi Họ Lâm mà nói rằng:... thưa Quý-cậu..... khi nầy Qui-cậu kiếm được châu-thảo Quý-cậu đã nuốt vào bụng rồi, bây giờ Tiểu-điệt kiếm được thanh-thảo nầy đây, Tiểu-điệt cũng nuốt vào bụng, nói rồi ông cầm tay lấy trái thanh-thảo (nó như hột đậu) còn nhánh lá thanh-thảo thì ông nuốt vào bụng tức thời, sau khi ông nuốt nhánh thanh thảo, ông lấy trái thanh-thảo để trong lòng bàn tay,...

Ông đưa miệng thổi trái thanh-thảo một lần đầu, trái ấy hóa ra nhánh thanh-thảo khác bề dài một thước, ông ta thổi lần thứ hai nữa, nhánh thanh-thảo dài thêm một thước ra hai, ông tiếp thổi lần thứ ba, nhánh thanh-thảo bề dài ba thước, Đường-ngao làm phép thuật như vậy, lại lấy nhánh thanh-thảo ba thước ấy nuốt đi.

Họ-Lâm thấy vậy lạ kỳ, bèn kêu Đường-ngao hỏi: Quý-điệt có phép thổi lâm sao, khiến trái thanh-thảo hóa ra nhánh dài ba thước?

Đường-ngao chưa kịp đáp lại, Đa-cửu-công giải lẽ cho Họ-lâm hay rằng: Đường-huynh đã hội ngộ Tiên-duyên rồi, cho nên có phép lạ kỳ lâm vậy. Thanh-thảo kia biệt danh Chưởng-trung-thảo, nghĩa là trái nó hóa ra nhánh ở trong lòng bàn tay, thổi 3 lần thì nhánh hóa ra 3 thước bề dài vẫn có phép tiên như thế, người nào nuốt chưởng-trung-thảo vào bụng, tự nhiên đi đứng ở giữa thinh-không, cho nên Chưởng trung thảo là biệt danh đã đành, lại có một biệt danh nữa là Nhiếp-không thảo.

Họ-Lâm nói: thật vậy thời Nhiếp-không-thảo qui lắm, thiệt một thứ Tiên-thảo chẳng lầm, tôi sẽ kiếm ít nhánh của nó mà nuốt đi, để phòng bị ngày sau về nhà hữu dụng, bởi tôi nuốt nhiếp-không-thảo vào bụng, để thể đi đứng ở giữa Thinh-không, nếu ngày sau có bọn trộm cướp tới nhà, tôi nhảy lên Thinh-không mà bắt bọn nó để lâm, nói rồi tìm kiếm bốn phía, chẳng thấy một cây thanh-thảo nào. Họ-Lâm vì cớ tức mình, cứ đứng bên đường ngơ ngáo. Đa-cửu-Công nói với Họ-Lâm rằng: trong núi không có thanh-thảo đâu, Lâm-huynh chớ tìm kiếm mà nhọc, bởi thanh-thảo kia hóa sanh thiệt khó, phải có người thổi nó sanh ra, ở trong núi thanh vắng không người, có ai thổi mà nó sanh ra được, sở dĩ Đường-huynh kiếm được mấy nhánh thanh-thảo hồi nầy, chẳng qua một dịp ngẫu nhiên, ý giả giống chim mỏ trái trên nhánh, trái nó đã thọ khí hô hấp của giống chim ấy, cho nên trái rất xuống đất, hóa sanh ra mấy cây thanh-thảo ở chỗ nầy, trong núi chỉ có mấy nhánh thanh-thảo kia, đã lọt vào bụng Đường-huynh hết cả, dầu Lâm-huynh tìm kiếm cho mấy, cũng không thấy thanh-thảo chỗ nào. Lão-phu ở hải-ngoại đã lâu, ngày nay mới thấy một thứ hoa thanh-thảo, nếu không thấy Đường-huynh thổi trái thanh-thảo hóa ra nhánh, Lão-phu chẳng biết tên nó là nhiếp-không-thảo đâu.

Họ-Lâm nghe Đa-cửu-công nói vậy, bèn chắt vấn Đường ngao rằng: Qui-điệt đã nuốt thanh thảo vào bụng rồi bé nào củng đi đứng giữa Thinh không được, tôi muốn Quý-điệt thi nghiệm cho biết, coi thử đi đứng giữa thinh không được chăng?

(*Còn nữa*).

Một tế thuốc PILULES PINK thêm cho các cô-thiếu yếu-ớt kém máu là máu tốt, rất nhiều, rất bổ, rất hay làm cho sức mạnh nở nang và tính nhanh nhẹn thêm lên.

Thuốc PILULES PINK là một thứ thuốc chữa hiệu để chữa khoẻ bệnh thiếu-máu, bệnh phiền-muộn, bệnh nhọc-mệt, bệnh tối thì lòng-ngỡ và bệnh trở về già.

bệnh đau đa-dây, bệnh nhức đầu, kinh nguyệt bất điều.

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hàng bào-chế tây.

PILULES PINK POUR PERSONNES PALES

Cuộc xổ số Đông-pháp

— Chị làm gì đây ? [Cliché Annam nouveau]
— Tôi bói bài coi có phần trúng số Đông-Pháp không ?
— Chị mua được mấy vé rồi?
— Mua 10 vé, nếu bói hên thì mua thêm 10 vé nữa.

MANUFACTURE SAIGONNAISE DE CARREAUX & MOSAÏQUES
Société d'Exploitation des Etablissements
BROSSARD MOPIN
Kế nghiệp
Sáng lập từ năm 1909
số 3 đường Lucien Lacouture
CHODUI SAIGON

Gạch bông tốt thương2 hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đủ thứ màu và các vật dùng đều ở Pháp-quốc lại.
Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bay, đẹp lắm. Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới Bon-hiêu sẽ gởi cho.

Dây thép đề tắt: (*Adresse télégraphique*) MARACAMO — SAIGON

VÔ RA THONG THẢ *hàng ở đường L. Lacouture,* — Chodui, gần trại lính tập Ô-ma.

ĐÔNG-PHÁP NGÂN-HÀNG
ĐƯỢC HƯỞNG ĐẶC ÂN CỦA CHÁNH-PHỦ LẬP RA NĂM 1875
Hội nặc danh vốn 120.000.000 quan
Vốn đóng đủ: 120.000.000 quan
Vốn tồn trữ tới ngày 31-12-32: 120.000.000 quan.
HỘI QUÁN: 96, Bd Haussmann PARIS (VIIe)
Chủ tịch Hội-đồng cai-quản: M. René THION DE LA CHAUME
Tổng Giám-đốc: M. PAUL BAUDOUIN
Tên đây thép tắt: INDOCHINE

CÁC CHI-NGÁNH VÀ ĐẠI-LÝ

TRUNG-HOA	ĐÔNG-PHÁP	CÁC XỨ KHÁC
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT BAYARD	BATTAMBANG	
HANKEOU	CANTHO	DJIBOUTI
HONGKONG	HAIPHONG	
PÉKIN	HANOI	NOUMÉA
SHANGHAI	HUÉ	
TIENTSIN	KAMDINH	PAPEETE
	PNOMPENH	
	QUINHON	PONDICHERY
	TOURANE	
	VINH	SINGAPORE

GIAO THIỆP KHẮP CÁC NƠI TRÊN THẾ-GIỚI
Làm đủ các công-việc ngân-hàng và buôn bán đổi chác
CHI-NGÁNH Ở SAIGON — QUAI BREBELIGNE
B. C. N° 1

CHO MƯỢN TỦ-SẮT

Cỡ các tủ-sắt tính mỗi phân	Thời hạn và giá tiền mướn			
	1 tháng	3 tháng	6 tháng	1 năm
Nhỏ 18 × 26 × 50	3.00	8.00	6.00	10.00
Trung 18 × 53 × 50	4.00	7.00	10.00	20.00
Lớn 35 × 53 × 50	7.00	10.00	15.00	30.00

Cảm-tưởng của một phi-công trong khi rơi từ trên trời xuống đất

Một phi-công trẻ tuổi người Nga nhảy bằng dù có tiếng, tên là Levséieff năm 1933 đã nhảy từ 7.200 thước xuống đất, mãi đến khi cách mặt đất 150 thước mới kéo giây cho dù mở. Gần đây, ngày 16 tháng 8 năm 1934, lại một phi công nhảy bằng dù có tiếng tên là Evdokimoff đã nhảy từ 8.100 thước xuống đất, đến khi cách mặt đất 200 thước mới kéo giây cho dù mở.

Evdkimoff thuật lại lúc rơi như sau này trong tạp-chí *Illustration*:

«Lúc phi-cơ bay lên trong ngót một giờ, tôi ngồi xem các ông bạn thử biểu và phong-vũ biểu: cứ mỗi lần lên cao được 500 thước, tôi lại ghi độ lạnh và số không khí áp-lực, vân vân. Lúc ấy tôi có bồi-rồi không? không... Tôi nghĩ đến tháng Lourka, con trai của tôi, mới hai tuổi, tôi nghĩ đến nhà tôi... Nhưng lúc nào tôi cũng phải để ý đến những hiệu đèn ở trước mặt, đó là những hiệu-lệnh mà người cầm máy bay sẽ truyền cho tôi.

« Chẳng mấy chốc tôi đã nhận được lệnh: « Sửa-soạn đi ». Sau đến hiệu đèn trắng. Như thế nghĩa là: « Đeo mặt nạ vào ». Vài phút sau tôi thấy đèn đỏ bật: « Sắp nhảy đi ». Tôi đáp lại: « Xong rồi ». Vài phút sau, thấy cả hai ngọn đèn cùng bật: như thế nghĩa là: « Nhảy đi thôi »!

« Có lẽ lúc ấy là lúc khó chịu nhất. Tôi sợ chăng? Không, chỉ hơi rụt rè một chút thôi... Tôi bấm đồng hồ chỉ giây, rồi nhảy. Ngay lúc ấy, cánh quạt ở máy bay thôi bạt đi, làm cho tôi ngã trúc đầu trở xuống. Cảm-giác thứ nhất: lạnh vô cùng dức ấy lạnh tới 29° dưới zéro. Sau phải cố sức gắng gượng cho người khỏi quay tròn trong lúc rơi. Tôi giơ tay lên có làm cho cân: hai tay đúng làm máy hãm. Cách mặt đất 7.500 thước, tôi bắt đầu rơi qua một lớp mây. Lúc ấy tôi mới bắt đầu hát, hay nói cho đúng, bắt đầu kêu to, để sức đề nén của không-khí ở phía trong và phía ngoài là nhỉ được cân.

Lại rơi qua một lớp mây nữa. Tôi vẫn chưa nhìn thấy đất. Hiu quạnh một cách lạ thường. Có cái cảm-giác thụt xuống như như bay như biển, lúc mây ở gần, lúc mây ở xa, rồi trong lúc ấy, tôi hô hét! Người lại quay tít như chong-chóng trong một quãng đến 400 thước. Đến lúc cách mặt đất 4.000 thước, tôi rơi vào trong những lớp mây trắng như sữa đặc, không biết đang nào mà nhìn nữa. Kiêm ở mắt mở ve hơi nước. Ôi biết bây giờ có thể bỏ mặt nạ được: vì không còn cao nữa. Tôi bỏ mặt nạ. Khoan khoái lắm! Thở được một cách bình thường. Tôi lại cố gượng cho được ngay người và nhìn xuống dưới. Than ôi! lại mây, cứ hết lớp này đến lớp khác!

« Tôi ra khỏi lớp mây thứ ba. Nhưng vẫn chưa trông thấy đất! rồi ơi! ở dưới lại có một lớp mây đen, sắp có cơn giông. Tôi rơi vào đám mây ấy, thật như trong một giấc mê sợ-hãi, tôi bị đưa đi đưa lại như một cái lông chim trong luồng gió mạnh. Hình như đầu và chân tay tôi rời hẳn người và bay nơi nơi một mảnh! Nhưng tôi vẫn nhìn đăm đăm vào đồng hồ chỉ giây. Nó sắp chỉ đến số 140. Lúc ấy tôi bắt đầu trông thấy đất. Mặt đất tiến đến tôi một cách ghê-sợ. Nhìn đồng hồ chỉ giây một lần cuối: 142! Đến lúc rồi đây! Ôi bấm đồng hồ, rồi nhắm mắt, giựt giây cho dù mở. Thế là xong, dù đã giương to...

« Nó giương mạnh đến nỗi làm văng mất một chiếc giày bằng da của tôi ở chơn mặt. Cái giầy lụa buộc đồng hồ đứt, đồng hồ rơi. Sau tìm thấy ở gần chỗ đo xuống, chỉ vở mặt kính thôi. Trong chớp mắt sau khi dù mở, chân tôi đã chạm mặt đất, tôi nhảy lên một cái rồi mới lại để mình rơi hẳn xuống. Chung quanh yên-lặng như tờ. Tôi thấy chân tay mềm mại, dễ chịu. Những người nhà quê đang làm ở gần chạy đến. Người chạy đầu là một ông già: ông chạy nhanh hơn cả mọi người. Ông nhìn tôi, lấy làm lạ và hỏi:

— Ông ở đâu đến đây?

— Tôi ở trên trời rơi xuống.

— Không hỏi nữa, ông giơ hộp thuốc lá mời tôi hút. Ông đã đoán tôi đang cần đến thuốc. Chúng tôi cùng ngồi quân thuốc lá, rồi tôi thở phì phèo một cách ung-dung.

« Thế là song cuộc nhảy. Tôi đã rơi trong 142 giây đồng hồ, nhảy cao từ 8.100 thước và cách mặt đất 200 thước mới kéo giây cho dù mở.

« Có nên nhảy nữa không? Ôi đã lưu tâm đến vấn đề nhảy từ thượng tầng không khí xuống đất từ lâu. Bây giờ chỉ còn đợi người ta cho phép nữa thôi »...

Phiên Vương thuật.

LỜ'I RAO CẦN KÍP

Nhị-Thiên-Đường xin cho chư thân chủ hay những thuốc gói của bổn-đường, xưa làm rất đơn sơ, nên thường bị giả mạo luôn. Nay bổn-đường dùng hứ tem tròn, in theo mỹ-thuật tân thời mà niêm bao, hoặc dán vào mấy thứ thuốc của bổn-đường. Vậy xin chư thân-chủ hãy lưu ý nhìn kỹ.

Hình dưới đây là hình con tem nói trên đó

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
47, Rue de Canton 47
— CHOLON —

Bìa chạy bông tròn 8 màu vàng « or ».
Một lằng chỉ màu xanh lá cây « vert ».
Trông màu vàng sậm « jaune foncé »
4 chữ Tàu màu đỏ, và 2 bông bánh đúc, 2 bên màu đỏ.
3 chữ Tàu 二天堂 và 3 chữ NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG màu xanh, vào khoảng giữa có hình ông Phật cũng in màu xanh, vàng, đỏ và hồng hồng.

CÙNG SỚP PHƠ XE ĐÒ VÀ NHỮNG NGƯỜI MUỐN LẤY GIẤY CẤM BÁNH XE ĐÒ

Trường xe hơi Trinh-hưng ngân, 95 bis đường Lagrandière Saigon mới in ra một cuốn sổ nhỏ đặng làm giấy thấy thuốc cho các anh sớp phơ xe đò theo luật của quan Toàn-Quyền mới ban.

Người nào muốn nọc lấy giấy xe đò thì lác thì đúng giấy đó, sau lại Trường-Tiền (sở xét xe) trả lại đặng cầm xe đò khỏi tốn một cái giấy thấy thuốc khác nữa.

Yêu ấy Trường Xe Hơi đường Lagrandière làm mau và giá rẻ hơn các nơi. Xin chư vị chú ý và nói giùm với anh em.

MẮT NGƯỜI PHÂN BIỆT

Chẳng luận là mon chi, đâu tốt, xấu, ngon, dở gì con mắt của người đều phân biệt đặng luôn nên biết lâu hiệu lâu nay bàn rong tra ngon danh tiếng, ướp chế kỹ lượng, mùi thơm, hấp vẻ-xanh, nên tra bổn-hiệu bán đặng chạy nhiều nhứt ở Chợ-lớn, qui khách tới mua tra càng ngày đông bổn-hiệu hết sức cám ơn.

Hiện nay bổn-hiệu bên Trung-Huê mới gởi lại, rất nhiều tra ngon mà lâu nay phần đông qui-khách đã dùng rồi đều biết như:

TRÀ... Lành thượng-thượng Trung-Huê kỳ chưởng.
Liên-Tử hai con nai đỏ.
Kim-Cúc kỳ-chưởng.
Bạch-Lang con nai đỏ.

Vậy xin thông tin cho qui-khách xa gần hay tới mua về dùng một lần thì biết rõ lời của bổn-hiệu là thật, nhớ nhìn kỹ nhãn CON NAI của tiệm bán trà Tàu lâu năm danh tiếng nhứt là tiệm:

NGHI-BỔI-NHÂM
ở ngay Chợ-lớn cũ số 75

T. B. — Qui-khách có mua trà Tàu nhớ Nghi-Bổi-Nhâm xin nhìn kỹ nhãn Xe Tàn.

Tráu Saigon ăn chơi nhà bả,
Thuốc **BASTOS** hút đã vài hơi.
Phì phà ngắm cảnh mà chơi,
Xét suy cho cạn thuốc nầy thiệt ngon.
Ngày xưa di tích hãy còn,
Bao sanh bao trắng biệu thời:

BASTOS

MỖI GÓI 6 SU